

Chapman University

Chapman University Digital Commons

Henri Temianka Scrapbooks

Henri Temianka Archives

1931

1931 Henri Temianka Scrapbook

Henri Temianka

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.chapman.edu/temianka_scrapbooks

Recommended Citation

Temianka, Henri, "1931 Henri Temianka Scrapbook" (1931). *Henri Temianka Scrapbooks*. 1.
https://digitalcommons.chapman.edu/temianka_scrapbooks/1

This Scrapbook is brought to you for free and open access by the Henri Temianka Archives at Chapman University Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Henri Temianka Scrapbooks by an authorized administrator of Chapman University Digital Commons. For more information, please contact laughtin@chapman.edu.

1931 Henri Temianka Scrapbook

Description

This collection contains material pertaining to the life, career, and activities of Henri Temianka, violin virtuoso, conductor, music teacher, and author. Materials include correspondence, concert programs and flyers, music scores, photographs, and books.

REVIEWED

Aug/2/86

10

ORCHESTRE
SYMPHONIQUE
DE PARIS

PROGRAMME OFFICIEL

PRIX : 2 FR. 50

V
I
O
L
I
N
I
S
T

H E N R I
TEMIANKA
ALLEINVERTRETUNG FÜR:

NAAML. VENN. DE GRONINGER ORKESTVEREENIGING

DIRECTEUR: KOR KUIJER.

PROGRAMMA.

Verschijnt elken Zondag- en Woensdagavond bij de Concerten en bij de Volksconcerten uitgaande van de „N.V. De Groninger Orkestvereniging“.

Uitgave ERVEN B. VAN DER KAMP, Sint Jansstraat 1-3, Groningen.

M.J.A. HUIZINGA
WESTERSINGEL
GRONINGEN

UITGEBREIDE NIEUWE
COLLECTIE GORDIJN-
STOFFEN. STALEN
FRANCO OP AANVRAAG

ROOKT BROCHES SIGARETTEN

G. O. V.-CONCERT.

Dir. Kor Kuiler.

SOLIST: HENRI TEMIANKA, VIOOL.

Het concert begon met een Sinfonia van Johann Christian Bach, den z.g. Milaanschen of Engelschen Bach, den jongsten zoon van den grooten Johann Sebastian. Hij ontving zijn eerste muziekonderwijs van Karl Philipp Emanuel, den z.g. Berlijnschen of Hamburgschen Bach, den tweeden zoon v. Johann Sebastian. Deze Johann Christian, die later

In plaats van de verwachte soliste, de violiste Cecilia Hansen te New York, kregen wij den violist te hooren, wiens naam hierboven reeds vermeld staat. Hij speelde het aangekondigde werk, het vioolconcert van Mendelssohn buitengewoon brillant en met veel gloed, voorts met een onfeilbare en oogenchijnlijk geen inspanning kostende techniek en met den helderen toon, die voor dezen bijna steeds blijmoedigen componist vereischt wordt. Ook de medewerking van het orkest was voortreffelijk. Alles sloot precies; de dynamische tegenstellingen tusschen zelfstandige en geleidende fragmenten kwamen zeer voordeelig tot haar recht. *gh. Dagbl.*

Cecilia Hansen kon niet komen. Dat was wel een teleurstelling, ook, omdat ik er op had gerekend nu eens wat nader kennis te kunnen maken met de Makhonine Viool (een viool met een soort luidspreker-versterking, waardoor de toon krachtiger klinkt, maar waardoor het geluid ook een wel eens een kleine, minder wenschelijke transformatie maakt waarvoor zij propaganda maakt.

Ik hoorde haar dit instrument enkele maanden geleden in Parijs bespelen in het Trocadero en in die reuzenzaal is een beetje „versterking“ niet ongewenscht.

Maar het programma behoefde niet te worden veranderd, want het Mendelssohn-concert bleef en wat de nieuwe solist Henri Temianka ons zou brengen wist ik uit ervaring, want ik had hem enkele dagen geleden nog te Parijs in de heerlijke Salle Pleyel hetzelfde concert hooren spelen met begeleiding van het Orchestre Symphonique onder Monteux; het concert begon toen met de Suite „Casse Noisette“ van Tsjaikowsky en eindigde met de Ouverture „Fledermaus“ van Strauss. Temianka, een jong kunstenaar, van Poolsch-Engelschen bloede, die 'n flink stuk van de wereld heeft bereisd en o.a. in Amerika groote triomfen heeft gevierd, is een reuzen-violist. Na de laatste maat van het Mendelssohn-concert verrees niet alleen de heele zaal, maar ook het orkest om den man hulde te brengen voor een vertolking, die boven allen lof verheven was. Een professor zei me: „dat was cum laude“ en ik heb geantwoord: „hier kunnen we zelfs het vroegere summa cum laude we lweer eens voor den dag halen“.

Ik vond vooral de eerste Satz verbluffend om den prachtigen, krachtigen toon en het in technisch opzicht volmaakte spel; zelden heb ik dit deel met zoo'n soevereine beheersching hooren voordragen. Me dunkt, dat onze oudere grootmeesters de tweede Satz nog wel eens wat meer warmte meegaven.

De derde Satz werd in geweldig tempo gespeeld, maar alles was even duidelijk en tot in de kleinste details verzorgd. Het was alles in-muzikaal. Het orkest zorgde, onder Kuiler's bezielende leiding, voor een schitterend accompagnement.

Het tweede deel van het programma bevatte de 5de Symphonie van Tsjaikowsky, een van de mooie werken, waarmee ons orkest altijd eere inlegt.

De zaal was stampvol, zooals 't ook behoort te zijn. *Wisselbl. v. h. Noordh. K.*

G.O.V.

De G.O.V. ondervindt in deze maand wel moeilijkheden met haar solisten. Moest de vorige week de organist Cuipers wegens ziekte vervangen worden, heden kreeg het bestuur bericht dat Cecilia Hansen die morgenavond zou optreden door ziekte verhinderd is. Was het de vorige week mogelijk om een eminent kunstenaar te vinden, bereid als orgelsolist op te treden, ook nu mocht het gelukken een waardig plaatsvervanger te bewegen naar Groningen te komen. Henri Temianka, violist te Antwerpen, is bereid de plaats van Cecilia Hansen in te nemen. Hij is een violist van de eerste rang en behoort tot de solisten voor dit seizoen geëngageerd door het concertgebouw te Amsterdam, waar hij Zondag als violist zijn medewerking verleent. Het programma blijft hetzelfde.

Groninger Orkestvereniging.

Men meldt ons uit Groningen:

De violist Henry Temianka, die op het concert van gisteravond de ziek geworden Cecilia Hansen verving, oogstte met het Concert van Mendelssohn een welverdiend applaus. Kuiler bracht in het eerste gedeelte van het concert een eerste uitvoering van J. C. Bach's Symphonie in bes dur, die een dankbaren bijval vond.

Na de pauze kwam Tsjaikowski's Vijfde in E mol. De dirigent liet het orkest in de zeer warme huldebetuigingen deelen.

— n. R. d.

Vrijdag 23 Jan. 1931, 20 uur
DILIGENTIA

VIOOLAVOND

Met medewerking van:

EARL FOX

HENRI

TEMIANKA

Mozart, Lalo, Ravel, Gluck-Kreisler, Bloch, Wieniawsky.

CONCERTDIRECTIE Dr. G. DE KOOS - DEN HAAG
Schoutenstraat 48 - Telefoon 774874 - Telegramadres: Musikos Den Haag

HENRI TEMIANKA.

Toen Carl Flesch (bij wien bovenstaande jeugdige Poolse vioolkunstenaar zijn eindstudies maakte), nu twee en een half jaar geleden, onze persoonlijke aandacht verzocht voor het debuut van zijn meest begaafden leerling, zooals hij Temianka noemde (dat debuut vond plaats in het Kurhaus op 20 Augustus 1928) was het Lalo's „Symphonie Espagnole", waarmee dat debuut werd voltrokken. Daaraan dachten we toen we dit werk gisterenavond op het program van Temianka's recital aantroffen. En nu is het wel merkwaardig, dat we na de voordracht van deze nog waardevolle en altijd dankbare viool-compositie van den Franschen meester de opmerking bij ons zelf maakten: keurig gespeeld, onberispelijk van intonatie en virtuoos van uitvoering; jammer echter, dat er niet meer muzikale bewogenheid en tintelende gloed uit die voordracht straalt. Ongeveer het zelfde wat we, naar ons uit het opgeslagen oordeel bleek, twee en half jaar geleden, óók constateerden.

Toch is Temianka sedert dien in artistieken zin belangrijk gegroeid, hetgeen bleek uit de meesterlijke voordracht der hier na de pauze gespeelde kortere werken van Ravel, Gluck-Kreisler, Bloch en Wieniawsky.

Had Temianka in Lalo het temperament en de zelfde diepe innerlijke bewogenheid aan den dag gelegd als in de door hem in één woord kolossaal gespeelde „Tzigane" van Ravel (een alreus moeilijk stuk, dat alleen een groot kunstenaar zóó vermag te hêrschapen) en in het niet minder sterk innerlijk beleefde „Nigun" van Ernest Bloch, we hadden hoegenaamd niets in muzikaal-artistieken zin weten aan te merken over de voordracht der z.g. Spaansche Symphonie (waarin eigenlijk toch meer Fransch dan Spaansch is).

Dat Temianka zich overigens tot een kunstenaar van beteekenis heeft ontwikkeld, bewees voorts de stijlvoortreffelijke uitvoering van de Mozart-Sonate (G-dur) waarmee hij zijn recital opende en de eveneens superieure vertolking van Wieniawsky's A-dur Polonaise waarmee het program werd besloten. Geheel Temianka's spel draagt den stempel van een voorbeeldige school (prachtig ontwikkelde techniek en beschaafd muzikale vorming) en van den kunstenaar die, thans boven die school staande, zich zelf geheel geeft ten dienste van het door hem

te vertolken kunstwerk. Zulk een belangrijk kunstenaar had veel en veel meer belangstelling verdiend. Een volgend maal zal dat ongetwijfeld dan ook wel anders zijn. In Earl Fox had Temianka een zeer conscientieus klavierpartner, die zich evenwel wat meer zou kunnen laten gaan in het artistieke rubato. Belangrijk succes; twee toegiften. S.

Residentie-orkest

KUNST EN LETTEREN

Vaderland
24. 1. 31

HENRI TEMIANKA.

Viool-avond.

Komt na een jaar terug. Heeft in Den Haag blijkbaar veel kennissen. Een buitengewoon succes heeft men hem toegekapt. En hij verdient het. Wat ik hem in de eerste plaats echter zou gunnen: een nieuw, mooi instrument. Ook dat is hij bijzonder waard. Temianka is een eminent violistisch talent, zooals ik reeds verleden jaar constateerde. Ondanks een allesbehalve welluidend instrument, is zijn toon (met de afgeleide nuances) goed en heeft karakter. In het temperament, dat niet gering is, komt soms iets excessiefs, een weinig te veel leeren (vooral van onder op) of een te scherpe slotruk aan den strijktok. Ook is er wel eens een passage, die nu niet al te gekuischt klinkt, die op het goudschaaftje der techniek als iets onder het gewicht zou worden bevonden. Maar ras en aangeboren groot talent is er in hooge mate, terwijl toch wel technisch alles op een oortje na gevild is. Mozart is wel nobeler en muzikaal-aristocratischer te reproduceeren. (Mannheimer Sonate in G). Lalo kon in de teedere poëzie van fijner aroma zijn (drie deelen van Symphonie Espagnole). Het fameuse, compositoriaal toch niet veel om 't lijf hebbende stuk van den Franschen-Liszt-quasi Zigeuner Ravel: de Tzigane, heeft Temianka schitterend gespeeld, in zooverre dat met de in den aanvang gemaakte reserves in overeenstemming is te brengen. In elk geval vol barnende muzikaliteit en muziekverwantschap. Zoo ook de uitmuntende melodische hartstocht en het diep tastend sentiment, het passende temperament in Nigun van Bloch. Met Wieniawsky's briljante A-maj. Polonaise trof Temianka de roos van het succes. Dat was inderdaad fonkelend van geest en rhythmiek, fameus van techniek, frisch van opvatting. Alzoo: het betere instrument. Aan wien de eer het dezen buitengewoon muzikaal-talentvollen, technisch hoogst begaafden jongen violist te mogen aanbieden? Aan het klavier een medewerker, die soms wat te gewichtig van klank deed, maar overigens van zessen klaar en van de twee niet de minste scheen te zijn.

A. d. W.

Henri Tamianka

Avondpost

24 Januari 1931

IN DILIGENTIA.

H. de G. — Den jongen Poolsch-Hollandschen violist Henri Tamianka, hebben wij ter gelegenheid van zijn optreden in het Kurhaus en verleden jaar in Diligentia, reeds lofrijke woorden gewijd. Hij is inderdaad een violistisch talent, maar onze waardeering kan gelukkig verder gaan. Tamianka blijft niet stilstaan bij zijn virtuoze bekwaamheid; het waarachtige kunstenaarschap streeft hij na. De ontwikkeling van zijn muzikaliteit gaat in stijgende lijn. Dit en de eigenschappen van zijn nobel muzikaal voelend ras hebben wij vooral kunnen constateren in de inleiding van Ravel's „Tzigane" en „Nigun" van Ernest Bloch. Zijn virtuoos meesterschap openbaarde zich in het vervolg van Ravel's compositie en Wieniawsky's a, gr. t. polonaise. Het geheele program werd trouwens technisch uiterst knap gespeeld. Van zijn klassieke stijlkennis gaf Henri Tamianka blijk in een sonate van Mozart (g, gr. t.), welke hij vertolkte met innerlijken eenvoud, met sober en toch gevoelig sentiment. In zijn voordracht van Lalo's „Symphonie espagnole" hebben wij meer het knappe begrip en de rhythmische karakteristiek kunnen waardeeren dan de dichterlijke bewogenheid. Dit laatste vraagt gevoeliger schakeering, meer dynamische verscheidenheid, hetgeen ook de gratie en bekoring dezer muziek sprekender tot uiting zou hebben doen komen. Vermelden wij nog een melodie van Gluck-Kreisler, welke met beheerscht sentiment gefraseerd werd.

Dit recital heeft duidelijk den muzikalen groei van dezen technisch uitmuntend ontwikkelde violist aangetoond. En daarmee wenschen wij Tamianka van harte geluk, want in dien groei bloeit het kunstenaarschap. Een opmerking dienen wij te maken voor het niet bijzonder fraai klinkend instrument, hoewel, zooals wij vernamen, dit een Gagliano is.

Het niet talrijke auditorium (de talentvolle jonge man had zeker grooter belangstelling verdiend) heeft Henri Tamianka geestdriftig toegejuicht. In deze hulde liet hij zijn klavier-partner Earl Fox deelen, die zich technisch knap en muzikaal, maar innerlijk wat al te gereserveerd, van zijn taak kweet.

Henri Temianka.

N. R. Ch.
24. 1. 31

Men meldt ons uit Den Haag: Toen wij verleden jaar voor het eerst met het spel van den jongen Poolschen violist, Henri Temianka kennis maakten, stonden wij verbaasd van zijn voortreffelijke beheersching van het technische element. Wij waren echter eer verbluft dan ontroerd, immers, de violist schiep te veel behagen in zijn vaardigheid, men miste concentratie en zelfbeheersching mitsgaders eenvoud in zijn voordracht die niet van effectbejag was vrij te pleiten. Hiertegenover stonden prijzenswaardige hoedanigheden als geestdrift, bekoring en zwier die hem in staat stelden om niettegenstaande de tekortkomingen bestelden om te dwingen, want Temianka is van het wondering af te dwingen, want Temianka is van het waarachtige violisten-ras en waarbij door en door muzikaal. De herinnering aan zijn eerste recital is uiteraard niet vervaagd; het voorspelde veel goeds mits meer inkeer en zelfbedwang betracht werden.

De toen gekoesterde verwachtingen heeft Temianka niet beschaamd, hij heeft ze zelfs overtroffen. Met groote aandacht en waardeering hebben wij thans naar zijn belangrijk gerijpt spel geluisterd.

Een Sonate van Mozart in G, gr. terts, Lalo's Symphonie Espagnole, Tzigane van Ravel en bekende kleinere stukken van Gluck-Kreisler en Ernst Bloch schonken hem ditmaal ruimschoots gelegenheid om niet alleen te schitteren — zijn techniek kent geen hinderpalen — maar bezonkenheid en dichterschap deden tegelijkertijd vaak hun weldadigen invloed gelden.

Temianka's spelenderwijs verworven virtuositeit — zij is van een gaafheid en een zekerheid die in dat opzicht vergelijkingen met het spel van beroemdheden rechtvaardigt — speelt hem ook nu nog wel eens bij wijlen te veel parten; hij hoede zich voor te overdreven leeren en voor een te nadrukkelijk rubato, evenwel zijn wij ervan overtuigd dat dit heerlijk-jeugdige kernachtige, charmante spel allengs nog krachtiger in waarde en waardigheid zal toenemen.

Earl Fox begeleidde bewonderenswaardig fijngevoelig volgzzaam en ad-rem. Tot weerziens: Temianka!

KUNST EN LETTEREN.

Henri Temianka.

Diligentia.

Een nog al matig aantal toehoorders kwam in Diligentia bijeen om den violist Temianka te hooren; hij had meer belangstelling verdiend, zijn naam had reeds na n paar malen optreden een goeden klank verworven. Inderdaad laat zijn techniek niet alleen niets te wenschen over — vooral violisten zullen dit toestemmen — maar de virtuositeit is zelfs verbluffend, zoo goed als geen enkel ongelukje viel waar te nemen, zelfs in de moeilijkste omstandigheden. De Tzigane van Ravel b.v. zóó te beheerschen, zal niet licht te overtreffen zijn. Maar er is meer, zijn spel draagt alle, althans zeer vele, kenmerken van een gezonde muzikale natuur. De Sonate in G van Mozart werd met mooie bedoelingen weergegeven en de Symphonie espagnole van Lalo zou in een groote zaal (met orkest) furor maken. Zijn toon is, in de kleine zaal eer te groot dan te weinig draagkrachtig, eenige scherppte in forti ligt meer aan de leegte zaal en het door hem bespeelde instrument, dan aan zijn streek, want deze is perfect, komt zelfs in niets te kort. De vurigheid van uitdrukking pakte den hoorder voortdurend, terwijl in teere cantilenen (Melodie van Gluck-Kreisler) een tegenovergestelde gevoelsweekheid verkondigd werd. In Nigun van E. Bloch was 't de diepgevoelde weemoed, waarmede hij zijn gehoor van de schoonheid van het echt-Joodsche karakter der compositie overtuigde, om daarna in Wieniawsky's Polonaise in A de echte virtuoze flair ten toon te spreiden, die imponeerde, wat 'n schitterend staccato! Temianka is een viool-kunstenaar, die zijn weg ongetwijfeld met glans maken zal.

Earl Fox was niet alleen een fameus begeleider, maar bewees met de Sonate van Mozart ook een fijnvoelend kunstenaar te zijn, wien 't bovendien aan virtuositeit niet ontbreekt — Tzigane van Ravel.

Veel bijval en natuurlijk een toegift.

10.

LETTEREN EN KUNST.

HENRI TEMIANKA.

Onze Haagsche muziekreferent schrijft ons: De Poolsche violist Henri Temianka is een gaarne geziene figuur op onze concertpodia, wijl hij een musicus van ras is, die ernstig streeft naar het essentieele zijner kunstuiting en wars is van alle effect-bejag. Intusschen ware het zeer wenschelijk, dat hij eens een mooi instrument kon verwerven, want de harde zelfs vrij koud toon van het huidige bederft in zekere mate het genot van zijn zuiver musiceeren. Qual temperament komt hij niets of weinig te kort; het vlant en kookt onder zijn vaardige vingers, somwijlen zelfs te onstuimig, hetgeen zijn jeugd gemakkelijik vergeven kan worden. Opvallend is zijn groote toonzekerheid, ook in de vingste passages, de helderheid van het exposé en de klooeke stijfvaardigheid. Zoo kon hij het bestaan om tusschen de fameuze Tzigane van Ravel en het zwaarmoedige Nigun van Ernst Bloch een eenvoudige melodie van Gluck-Kreisler te spelen. In de bekende Polonaise A-dur van Wieniawsky kon Temianka zich geheel geven in alle rappe virtuositeit en vlammend temperament. De gaarne gespeelde fragmenten uit de Symphonie espagnole van Lalo vergeen toch wel een molliger ronden toon dan dit instrument kon geven; het beste was hier dan ook de finale. In den heer Earl Fox had hij een begeleider die blijkbaar wel ad rem, mentaal toch te schuchter was en te veel in temperament te kort kwam om een sluitend samenspel tot stand te brengen. Veel applaus van weinig publiek.

Maatstuf

CONCERTDIRECTIE Dr. G. DE KOOS — DEN HAAG
DILIGENTIA — VRIJDAG 23 JANUARI — 20 UUR

VIOOL-AVOND

Henri

TEMIANKA

Kaartverkoop en plaatsbespreking dagelijks aan Diligentia.

Steinway v.l. Rijken & Co. en v. Voornveld & Spoor

PRIJS 25 cent.

CH. F. RIJKEN & CO.
NOORDEINDE 154

GRAMOFOONS EN RECORDS
AGENTSCHAP AMERICAN BRUNSWICK
STEINWAY & SONS PLEYEL-C. BECHSTEIN

PROGRAMMA

CONCERTDIRECTIE DR. G. DE KOOS. SCHOUTEN/STR. 48

TELEGRAMADRES: MUSIKOS-DEN HAAG. TEL. 74874

SEIZOEN 1930-31

GABRIEL GAVEAU MAISON FONDÉE EN 1911 PARIS
DUCANOLA GÜNTHER

RADIO

FEURICH RÖMHILDT
C. F. VAN DER DOES

PIANO HANDEL VAN 1840
HOFFLEVERANCIER

LANGE HOUT/STR. 9. DEN HAAG.

ZONDAG 8 FEBRUARI 1931 — 8 UUR VOLKS-CONCERT

uit te voeren door het CONCERTGEBOUW-ORKEST

onder leiding van

PIERRE MONTEUX

Solist: E. v. ZATHURETZKI (viool)

Programma:

Ouverture „Benvenuto Cellini” Hector Berlioz
Ibéria Claude Debussy
Vioolconcert P. I. Tschaikowsky
Voorspel en Liebestod uit „Tristan und Isolde” .. R. Wagner

Kaartverkoop en plaatsbespreking voor leden van Vakverenigingen, aangesloten bij Vakcentrales, deel uitmakend van het Amst. Comité voor Arbeidersontwikkeling, (rechterhelft der zaal) op Maandag 2, Dinsdag 3, Woensdag 4 Februari van 11—4 uur, Donderdag 5 Februari van 11—1 uur bij de Centrale Commissie voor Arbeidersontwikkeling, Reguliersgracht 80; voor overige leden van Vakverenigingen op Vrijdag 6 Februari van 10—3 uur in het Concertgebouw, voor het publiek (linkerhelft der zaal) op Vrijdagavond 6 Febr. van 7-9 uur (uitgifte volgnommernummer 7-9 uur), Zaterdag 7 Febr. van 10-3 uur en Zondag 8 Febr. van 2-4 uur en, indien voorradig op den concertavond 7½ uur aan de kas. Toelichting van de uit te voeren werken zal worden gegeven in „Ons Huis” Rozenstraat, op den Zaterdagavond vóór het Concert te half negen, door den heer Willem Gehrels, met welwillende medewerking van „Columbia House” Roelof Hartstraat 52, (Electrische Gramofoon). Toegang 10 cent.

AU BON MARCHÉ
A. de Vries & Zonen

HANDSCHOENEN

CONCERTGEBOUW

ZONDAG 25 JANUARI - 8 UUR

VOLKS-CONCERT

CONCERTGEBOUW-ORKEST

Dirigent: CORNELIS DOPPER

Solist: HENRI TEMIANKA (viool).

Eine Steppenkluge aus Mittel-Asien A. Borodin
„Le Cygne” C. Saint-Saëns
voor violoncel-solo, Henk van Wessel
In Memoriam Anna Pawlowa.
Symphonie Espagnole E. Lalo
Vierde Symphonie L. v. Beethoven

Toegangsprijs f 0.53 verh. met verin. bel.

Kaartverkoop en plaatsbespreking Zondag van 10-3 uur
en aan de avondkas.

Vervolgens speelde de Poolsche violist Henri Temianka de Spaansche symphonie van E. Lalo, een muziek die voor ons veel van haar vroegere frisheid verloren heeft. Zelfs het zeer virtuoze spel van den solist kon het werk niet meer dan een schijn van leven geven. Zijn mooie techniek en gevoelige toon wekten veel geestdrift. Toch had de indruk minder uiterlijk kunnen zijn, wanneer het orkestrale gedeelte lichter gehouden was en de solist minder aandacht had moeten besteden aan den dirigent, met wien hij zeer moeilijk contact bleek te kunnen krijgen.

Na de pauze Beethoven's vierde symphonie.

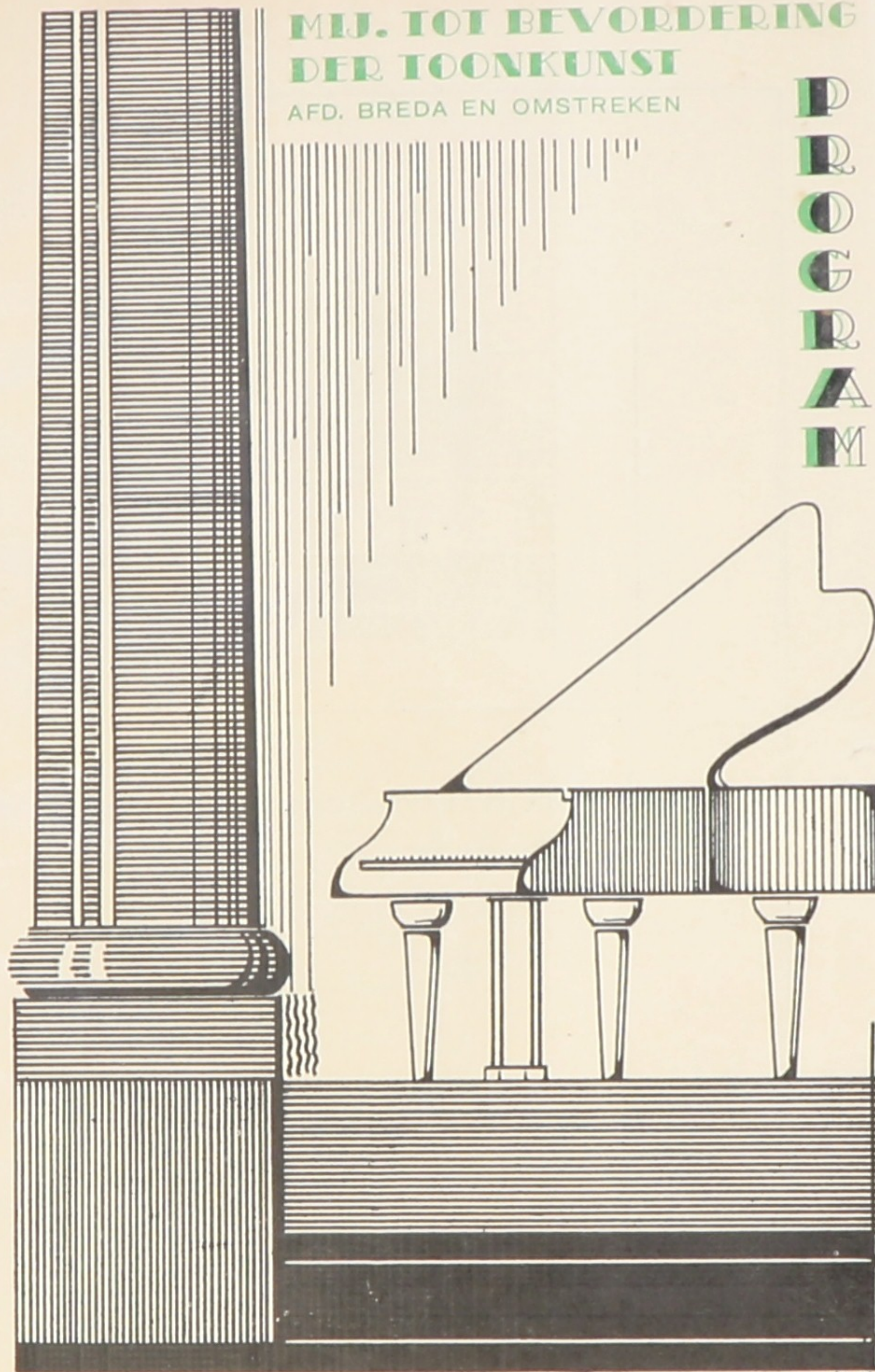
P. F. S.

Het Volk

MIJ. TOT BEVORDERING DER TOONKUNST

AFD. BREDA EN OMSTREKEN

P
R
O
G
R
A
M

DRUK VAN TURNHOUT & Co. BREDA

3.3.

Vioolrecital Henri Temianka.

Bredasche Af.

Iemand met veel bijzondere eigenschappen is deze violist. Niet alleen heeft hij den weg betreden om zich aan te sluiten bij internationale vedelaars van naam, op zijn programma had hij in de 1e afdeeling twee romantische composities geplaatst, die we al lang in de concertzaal missen. Want Schumann's sonate in a kl. t., met die nobel-gepassioneerde aanhef van het 1e deel, is nog wel de moeite waard gehoord te worden. Temianka gaf heel zijn temperament in dit stuk, wat wel eens oorzaak werd dat hij den toon te overmoedig pakte, waardoor een geforceerde klank en onduidelijkheden ontstonden. Hoe innig mooi klonk daarentegen het simpele Allegretto en welk een vlotheid verkreeg het laatste deel.

Hierna speelde de solist het concert in d kl. t. van Henri Wieniawsky (1835-1880), zelf een groot violist in zijn tijd en daarbij een heel wat degelijker componist dan b.v. de Bériot of Vieuxtemps. En al heeft dit Wieniawsky-stuk in den loop der jaren verbleekte plekken gekregen, de vraag is maar of er van velen z.g. moderneren over 50 jaar nog wel iets verklankt zal worden. Bovendien laat dit concert zich met klavier-begeleiding heel goed uitvoeren, het orkest-coloriet mist men hier niet al te zeer. Over de vertolking kunnen we buiten nog wat harde noten, met veel lof gewagen. Moeilijkheden in vaardigheid bestaan er voor Temianka niet, (Allegro à la zingara) de toon is rijk aan nuances en expressie, (Romanze) een zekerheid in de stokvoering completeerde verder het geestdriftige en sjeke spel van dezen jongen viool-kunstenaar.

Na de pauze bleven we nog verder verwijlen in de sfeer van de Bohémiens, maar nu in heel wat geraffineerder kleuren-gamma: de Tzigane van den klanken-fantast Maurice Ravel, die met deze competitie geen groote kunst-winst zal maken en het boeiende „Nigun” van den modernist Ernest Bloch. Hierin liet de violist zich weer van een geheel andere zijde kennen en speelde nu met beheerschter schittering dan voor de pauze. Hoe zong hij in deze Czardas-musiek het harteleed uit van het vurige Zigeunerras, welk een verbijsterende climax wist hij op te voeren in de van passie doortrokken snelle deelen. Vooral de Tzigane werd met een prachtig élan uitgevoerd.

Nog kwam tot uitvoering een nobel gezongen melodie van Gluck-Kreisler en de ook vroeger terecht veel gespeelde Polonaise in A gr. t. van Wieniawsky, waarmede Temianka nogmaals met zijn voortreffelijke techniek, zijn voordracht en een veder-licht staccato kon schitteren. Een toegift bleef niet uit in den vorm van een vliegend perpetuum.

In den Amerikaan Fox had de concertgever een klavierbegeleider, die zijn moeilijke taak met distinctie vervulde. Vooral in de moeilijke Tzigane was deze pianist uitmuntend.

H. v. N.

CH. F. RIJKEN & CO.
NOORDEINDE 154

GRAMOFOONS EN RECORDS
AGENTSCHAP AMERICAN BRUNSWICK
STEINWAY & SONS PLEYEL-C. BECHSTEIN

PROGRAMMA

CONCERTDIRECTIE DR. G. DE KOOS. SCHOUTEN/STR. 48

TELEGRAMADRES: MUSIKOS-DEN HAAG. TEL. 74874

Sordrecht 28 Jan.

SEIZOEN 1930-31

GABRIEL GAVEAU MAISON FONDÉE EN 1911 PARIS
DUCANOLA GUNTHER

RADIO

FEURICH

RÖMHILDT

C. F. VAN DER DOES

PIANO HANDEL VAN 1840
HOFLEVERANCIER.

LANGE HOUT/STR. 9.

DEN HAAG.

Kunstnieuws.

HENRY TEMIANKA.

Derde abonnementsconcert.

Temianka begon met 'n Mozart-Sonate, n.l. die in G. dur. Hij droeg haar voor met fraaien toon en met juist begrip van den stijl dezer hoofsche muziek. Hij deed het niet minder maar ook niet beter dan tien tallen andere concert-violisten, die over de noodige podium-routine beschikken, wier ontwikkeling van linker- en rechterhand hen in staat stelt tot technisch-gaaf te produceeren en wier artistiteit een waar borg is, dat deze muziek ook naar den geestelijken inhoud zuiver verklankt wordt. Anders gezegd, met Mozart wisten we nog niet, wat we aan dezen jeugdigen Poolschen violist hadden, hoe we hem moesten rubriceren. En we konden ons niet losmaken van de idee, dat hij zijn programma met 'n klassiek werk opende, omdat 'n serieus solist dat nu eenmaal aan zijn reputatie verplicht schijnt.

Met de „Symphonie Espagnole" van La lo werd dat allemaal anders en ontpopte de concertgever zich tot een temperament

vol virtuoos van groot formaat, tot 'n bril lant instrumentalist van de eerste grootte.

Inderdaad; op zijn buitengewone stok voering, (staccato!), zijn verbluffende vin gervaardigheid en zijn sterken, warmen toon, dus zijn technisch kunnen, valt de klemtoon. Waarmee we toch niet gaarne den indruk zouden willen vestigen, dat Temianka bloos virtuoos is. Wie zoo fel van kleur, zoo kervend en zoo hartstochte lijk de „Tzigane" van Ravel weet uit te zingen, wie Ernest Bloch's „Nigun" zoo warm en in-gevoelig en tegelijk zoo prach tig-beheerscht weet te beelden, is naast instrumentalist ook artist in den besten zin van het woord.

In de „Tzigane", die meesterlijk werd op gezet, schijnen alle moeilijkheden vervat, die de viool zijn bespeler te bieden weet, doch al die obstakels werden met verbluf fend gemak genomen.

Zijn sul G spel is opvallend groot en sonoor van toon; de beide hoge snaren klonken aanvankelijk minder fraai, zoodat we den indruk kregen, dat zijn kostbare Januarius Gagliano (1752) ietwat ongelijk matig getimbreerd is. De violist besloot zijn recital met de bekende „Polonaise A-dur" van Wieniawsky, waarmee de kun stenaar natuurlijk opnieuw gelegenheid kreeg, zijn meesterschap onomstootelijk te bewijzen.

Zijn succes was dan ook volkomen en een toegift volgde: een transcriptie van een zoetvloeiende sopraan-aria van Per golese, die hij „con sordino" streek.

Toch ligt in dergelijk werk, waarin het cantilene element domineert, niet zijn grootste kracht. Dit hadden we reeds kun nen constateeren bij Kreisler's bewerking der Gluck-„Mélodie".

Earl Tox was de begeleider. Zijn spel is wat zwaar, doch sloot in meer dan één beteekeenis uitstekend aan bij dat van den solist, die terecht zijn partner telkenmale in de huldebetoogingen betrok. Bij Mozart was hij voor een sonate wat te bescheiden, doch bij Bloch bijv. was zijn tegenspel zeer overtuigend.

Het was een fijne avond! *29 Jan. '31*
Dordrechtse Nieuwsb. Chr. J. W.

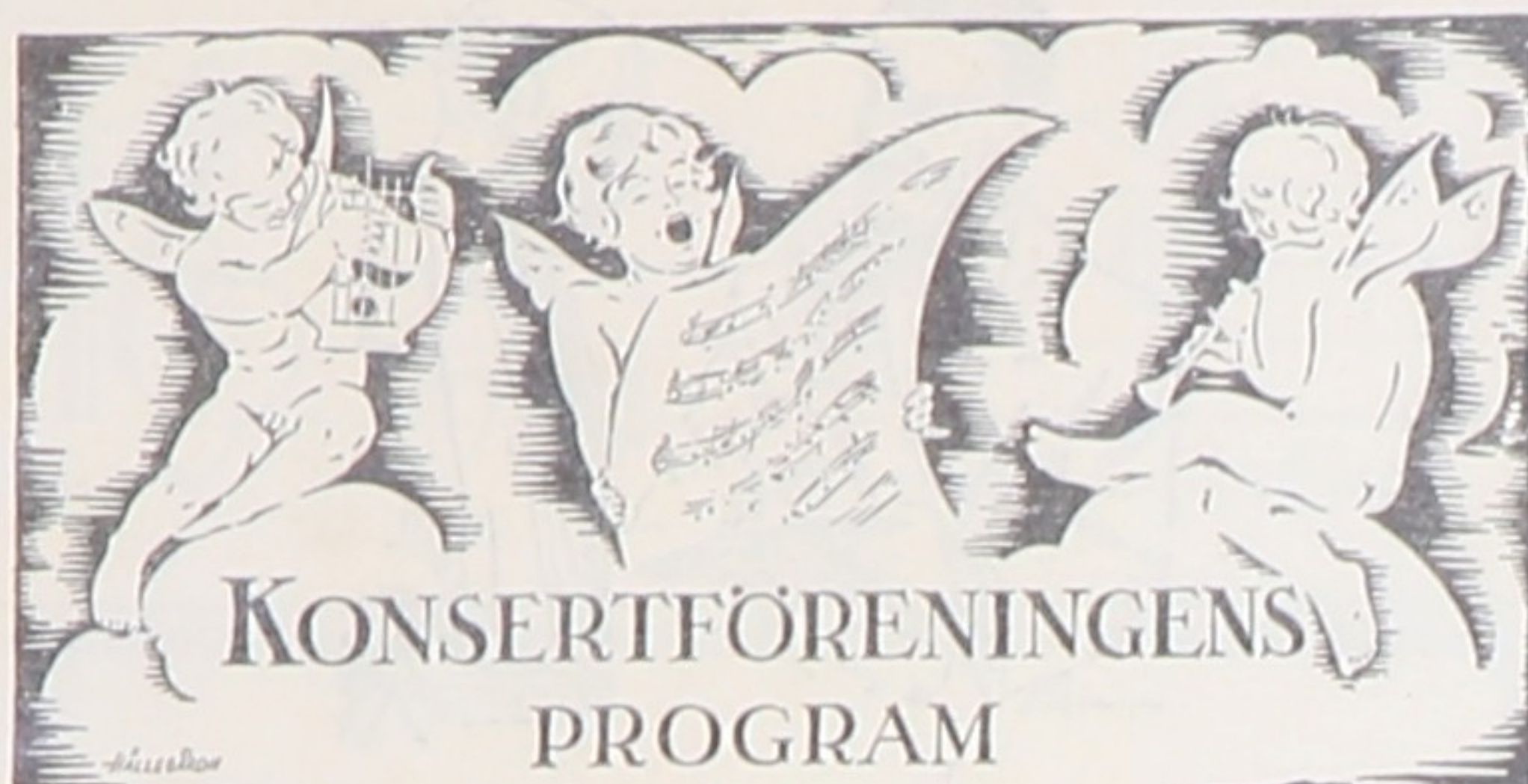
Abonnement-concert.

Een groot violist, wiens kunst blijkbaar voor al op het virtuoos is ingesteld. Zoo maakte de sobere G dur Sonate van Mozart eigenlijk alleen indruk door een superieur violisme maar trof niet zozeer door innige muzikaliteit. Maar waar de muziek aanleiding gaf tot het superbe warme spel van den jongen Pool. De virtuoos Symphonie Espagnole van Lalo werd dan ook fameus geïnterpreteerd. Alle voortreffelijke kwaliteiten traden daarbij op den voorgrond: de onfeilbare toonzuiverheid, de prachtig beheerschte stokvoering, de weergaloos linkerhandtechniek die zonder hapering flegoletten, dubbel-flageoletten, dubbelgrepen, prestissimo passagespel produceerde. Al deze goede eigenschappen gesecundeerd door den warmen weeken toon, (prachtige g-snaar vooral) van den superben Januarius Gagliano (1752). Uiterst virtuoos ook was de weergave van de om haar moeilijkheid beruchte „Tzigane" van Maurice Ravel, waarbij door rijke stemmingschaakeeringen aan het rhapsodische karakter alle relief werd gegeven. Verder een bekende „Mélodie" van Gluck (bew. Kreisler) wat al te strak en met negatie van de voor de hand liggende echo-effecten gespeeld. „Nigun", een brandende Hebreuwsche melodie van Ernest Bloch, als compositie prachtig gespannen gehouden en met veel temperament gespeeld. En tot slot de populaire A-dur Polonaise van Wieniawsky, die natuurlijk werd tot een brillante apotheose van technisch kunnen. En toen het publiek spontaan geovatio neerd had kwam nog een extra: een aria van Pergolesi „Nina".

In Earl Fox had de violist een bescheiden en muzikaal accompagnateur. In de Mozart-sonate was het toucher te zeer op louter begeleiden ingesteld en het Allegro non troppo van Lalo klonk de toon soms bepaald droog maar in Ravel en Bloch had de pianist prachtige momen ten. De schitterende Steinway vleugel kwam hem in zijn muzikale intenties niet weinig te hulp. Henri Temianka liet zijn partner loyaal in het groote succes deelen.

Op Zondag 15 Februari het vierde concert van het concertbureau dr. J. de Koos, dan zal optreden het Glazounoff-kwartet.

J. S.

FRIEXEMPLAR

Testamentet bör vara i laga ordning upprättat, om rättstvister och stridigheter skola undvikas. Vår notariat-avdelning biträder vid upprättande av testamenten, verkställer boutredningar och arvskiften, bevakar frånvarandes rätt och förvaltar arvs- och förmyndaremedel.

Skandinaviska Banken

Pris 25 öre.

KONSERTFÖRENINGEN I GÅR. *Stockholm*

Konsertföreningen bjöd vid gårdagens symfonimatiné på ett synnerligen lättfattligt romantiskt program. Såsom representeranter för svensk romantik, stodo Berwald och Norman. Den förres uvertyr till "Drottningen av Golconda" står i musikaliskt värde efter mästarens större symfoniska verk, men intresserar genom en rolig orkesterbehandling. Normans andra symfoni i Ess-dur visar särskilt i första satsen tydlig frändskap med Mendelssohn, men ger i finalen ett gott vittnesbörd om komponistens svenska nationalitet. Efter pausen spelade Henri Temianka med god ton, glittrande teknik och vårdat föredrag Wieniawskis violinkonsert nr 2 i d-moll. Man stördes ibland av konstnärens onödiga markering av stark takt del men lyssnade i allmänhet med nöje till det välljud, som han förstod att avlocka sitt instrument. Konserten avslutades med Verdis betydelselösa balettmusik ur "Othello". Adolf Wiklund dirigerade.

Tydingen 2. Feb. A. H. 1931

KONSERTHUSET

Sönd. 1 febr. kl. 2.30 (precis)

Dirigent: ADOLF WIKLUND

Solist: HENRI

TEMIANKA

Berwald: Uv. t. "Drottningen av Golconda".

Norman: Symf. nr 2, Ess-dur.

Wieniawski: Violinkonsert d-moll.

Verdi: Ur "Othello".

Bilj. i Konserthuset samt hos Svala & Söderlund, Nord. Musikförl., Elkan & Schildknecht o. N. K.

Konsertföreningen.

Konsertföreningens söndagsmatiné presenterar den från förra säsongen väl kände violinisten Henri Temianka, som nu framträder till orkester i Wieniawskis d-moll-konsert.

Programmet upptager dessutom Berwalds uvertyr till "Drottningen av Golconda", en symfoni (nr 2 Ess-dur) av den numera sällan spelade svenske 1800-talsmästaren Ludvig Norman och balettmusik ur Verdis "Othello".

Adolf Wiklund dirigerar.

*

Konsertföreningen.

Adolf Wiklund visade svensk tonkonst den uppmärksamheten att vid söndagsmatinéen upptaga två mindre ofta framförda verk, nämligen Franz Berwalds uvertyr till op. Drottningen av Golconda och Ludvig Normans 4:e symfoni. Av den är nog Berwalds uvertyr mera inspirerad — låt vara även påverkad i uppfinningen av intryck ur Muntra fruarna — och klingar frisk.

Norman torde väl ha tagits upp med anledning av att 100 år nu snart förflutit sedan hans födelse (augusti 1831). Hans symfoni präglas mera av formell sakkunskap och instrumentationskunskande än någon starkare ingivelse. Han är likväl berättigad att få sitt namn med i svenska orkesterkonserter.

Efter pausen fick man återknyta bekantskapen med den unge violinisten Henri Temianka som för ett år sedan vid egen konsert väckte uppmärksamhet genom sin violinistiska begåvning. Den framstod ej mindre tydlig nu, då han med teknisk bravur, vacker ton och uppfattning återgav solostämman i Wieniawskis populära d-moll-konsert. Smidigt ackompanjerad av hr Wiklund tillvann han sig publikens varmaste bifall.

Som avslutning på programmet framfördes en balettmusik av Verdis opera Othello, bestående av olkartaade satser och i regel aldrig förekommande vid operans sceniska framförande. Som konsertmusik har den emellertid sin betydelse.

Stockholm Social Demokraten 2. Feb. 31 Patrik Y.

MUSIK NYTT

I dag spelar, som vi veta, engelsmannen Temianka i Konsertföreningen. Han hade framgång i Stockholm vid sitt besök här sist. På onsdag böra vi i stället för Talich en av Tysklands förnämligare dirigenter. Hans Weissbach. Kallas Furtwänglers efterträdare med mera sådant i kritikerna. Är i varje fall Schnéevoigts efterträdare i Düsseldorf och har haft stora succéer litet var stans i världen.

Stockholm 2. Feb. 1934

IS DAGBLAD Måndagen

FILM

Henri Temianka

var Koncertföreningens gäst vid söndagens matiné, då han lät höra sig i Wieniawskis violinkonsert d-moll. Detta stycke är kanske ej så märkvärdigt i och för sig, men med en sådan solist kan det bli till en upplevelse. När man hör en violinist av herr Temiankas rang, kommer man att tänka på att i konstens värld den strängaste disciplin och den högsta frihet ej innebära varandras motsatser utan att tvärtom den förra är förutsättningen för den senare. Hos denne konstnär har den stränga skolan ej kvävt själens eld, blott frigjort dess möjligheter. Bara nu inte åren komma lågorna och gnistorna att slockna!

Åren ha varit grymma mot Ludvig Normans Ess-dursymfoni och försett den med ett ganska bastant dammlager, som ej låter sig bortblåsas. Ej ens som nykomponerad torde den ha klingat särskilt ung; visserligen bär den årtalet 1874 men sysselsätter sig företrädesvis med musikaliska händelser, som timat i Tyskland 30—40 år tidigare. I formellt avseende äger symfonien stora förtjänster och har en välklingande churu något tung och kompakt orkestersats.

Huru mycket yngre verkar då ej Berwald, som dock tillhörde en tidigare generation. Hans musik har den genialitetens stämpel, som räddar den åt eftervärlden. Det gäller även om hans på söndagen framförda uvertyr till "Drottningen av Golconda".

Programmet upptog i övrigt balettmusik ur Verdis Othello. Adolf Wiklund dirigerade sakligt och presterade i violinkonserten ett smidigt ackompanjement.

Bbg.

har blivit en originellt exotisk musik, som med nöje höres på konsert.

Vidare var den från en egen konsert fördelaktigt ihågkommen violinisten Henri Temianka solist i Wieniawskis d-moll-konsert. Hans ton klingade, såsom kunde väntas, nu ansenligt mindre än vid konserten i lilla Konserthussalen, men annars utmärkte sig framförandet för nobless och önskvärd virtuositet. H. G.—t.

aftonbladet 2. Feb. 1934

KONSERTFÖRENINGEN I GÅR. *Stockholm*

Konsertföreningen bjöd vid gårdagens symfonimatiné på ett synnerligen lättfattligt romantiskt program. Såsom representerar för svensk romantik, stodo Berwald och Norman. Den förras uvertyr till "Drottningen av Golconda" står i musikaliskt värde efter mästarens större symfoniska verk, men intresserar genom en rolig orkesterbehandling. Normans andra symfoni i Ess-dur visar särskilt i första satsen tydlig frändskap med Mendelssohn, men ger i finalen ett gott vittnesbörd om komponistens svenska nationalitet. Efter pausen spelade Henri Temianka med god ton, glittrande teknik och vårdat föredrag Wieniawskis violinkonsert nr 2 i d-moll. Man stordes ibland av konstnärens onödiga markering av stark taktadel men lyssnade i allmänhet med nöje till det välljud, som han förstod att avlocka sitt instrument. Konserten avslutades med Verdis betydelselösa balettmusik ur "Othello". Adolf Wiklund dirigerade.

Tydingen 2. Feb. 1934 A. H.

Konsertföreningen i dag.

Konsertföreningens söndagsmatiné låter oss få höra en betydande instrumental-solist. Det är den från förra säsongen väl kände violinisten Henri Temianka, som nu framträder till orkester i Wieniawskis d-mollkonsert. En

Henri Temianka.

enig press framhöll vid Temiankas förra besök hans förträffliga violinistiska egenskaper: stor, sängbar ton, "furstlig" tek-

Stockholm 2. Feb. 1934
aglus
HETER Måndagen den

först på programmet. Efter pausen spelade Henri Temianka Wieniawskis andra violinkonsert, d-moll, och lyckades tack vare sin glansfulla ton och sitt briljanta föredrag till och med intressera åhöraren för detta opus, som annars inte tillhör de musikaliska verk man går och längtar efter att få höra. Slutnumret utgjordes av Verdis balettmusik ur "Othello".

C. B—g.

Temianka spelar i dag.

Henri Temianka.

Teaterspalten erinrar om dagens symfonimatiné i Konserthusets stora sal, varvid konsertföreningen framför Wieniawskis violinkonsert i d-moll med violinisten Henri Temianka som solist.

Konserthusets lilla sal

Fredagen den 6 Februari 1931 kl. 8 e. m.

HENRI TEMIANKA

VIOLINAFTON

MEDVERKANDE: EARL FOX

Program:

I. Sonate a-moll Robert Schumann

Allegro
Allegretto
Allegro

II. Symphonie espagnole E. Lalo

Allegro non troppo
Andante
Allegro

— Paus —

III. Tzigane Maurice Ravel

IV. a. Mélodie Gluck—Kreiser

b. Polonaise A-dur Wieniawski

Steinwayflygel från Lundholms Pianomagasinet.

PRIS 15 ÖRE

ALMQUIST & WIKSELL 31197

KONSERTHUSET
Lilla salen Fred. 6 Febr. kl. 8

HENRI TEMIANKA

Violinafton

"... glansfull ton ... briljant föredrag ..."
D. N. 2/2-31.

"... en sådan solist ... en upplevelse ..."
St. D. 2/2-31.

"... med ett ord: kolossal."
Haag 24/1-31.

Bilj. i Konserthuset, D. N. och Sv. D.
Steinwayflygel från Lundholms.

Konserthuset: konsertbyrån.

O. B.-g.
Stockholm Dagblad 7. 1931

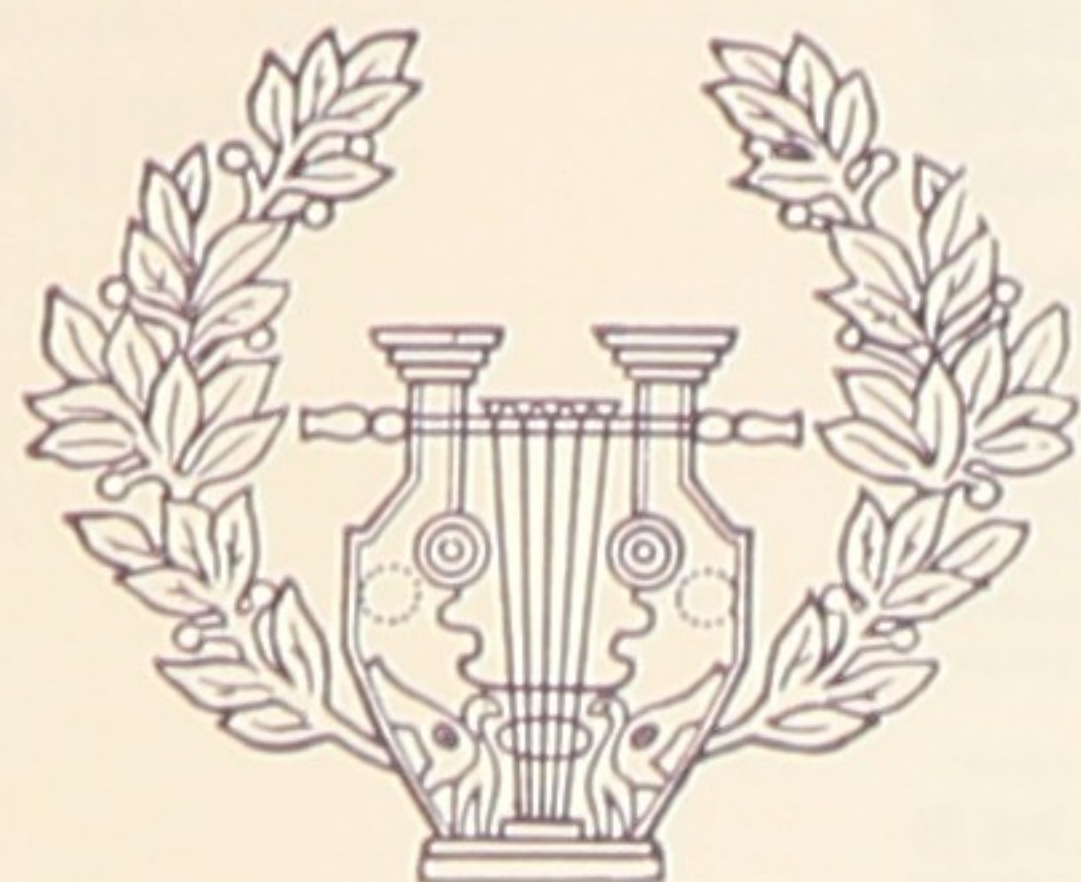
Henri Temianka gav på fredagskvällen en violinafton i Konserthusets lilla sal, som med hänsyn tagen till konkurrensen var väl fylld. Temianka har förut demonstrerat sin breda, fylliga ton och tekniska drivenhet, men hans smak i programupställning går inte utöver det violinistiskt vanliga. Den solida kosten i fredagsprogrammet var Schumanns icke särskilt entusiastmerande a-mollsonat. Den följdes av Lalos Symphonie espagnole, vilken är i stort behov av att äntligen få ligga till sig några år. Konsertgivaren var dessutom i tillfälle att gnistra i Ravel's bravurstycke Tzigane, som är mera underhållande. Temianka bistods av en briljant ackompanjör, Earl Fox.

H.

Henri Temianka

väl känd från tidigare framträdanden i Stockholm, gav på fredagen en violinafton i Konserthusets lilla sal under medverkan av pianisten Earl Fox. De båda nummer anmälaren hade tillfälle att höra, nämligen Schumanns a-mollsonat och Lalos Symphonie espagnole bekräftade det glänsande intryck, man tidigare fått av denne violinist. Den unge konstnären är ej blott i besittning av en storartad teknik och ett eldigt musikerlynnne, utan tycks även äga en säker stilkänsla. Detta framträdde särskilt i Schumannsonaten, som han föredrog med värme och ädelt jämn mått. Då därtill kommer, att pianisten ej stod efter i fråga om spelets nobless, så skänkte denna sonat, som för resten är en mycket vacker exponent för den tyska romantiken, en liten kammarmusikalisk högtidsstund.

O. Bg.

Göteborgs
Orkester-
förening

PROGRAM

1930 — 1931

Telefon:
Biljettkontor 36827

15 öre

GÖTEBORGS HAND

TEATER OCH MUSIK

Morgondagens solist.

Henri Temianka.

Den unge exotiske violinisten Henri Temianka låter höra sig för första gången i Göteborg i morgon vid Orkesterföreningens populära konsert, då han spelar Wieniawskis violinkonsert i d-moll.

Det har sagts, att Temianka är en typisk representant för den moderna violinskolan. Jämte sitt tekniska kunnande och varmblodiga temperament förstår han att hålla sitt auditorium fångat genom ett glansfullt spel.

Armas Järnefelt blir konsertens dirigent och inleder första avdelningen med Tjaikowskys fantasi-vertyr "Romeo och Julia", varefter följer Sibelius' stråksvit "Rakastava". Konserten avslutas med tre satser ur Moszkowskis svit "Aus aller Herren Länder".

Teater & Musik

Ung violinmästare vid morgondagens konsert.

Den unge exotiske violinisten Henri Temianka låter höra sig för första gången i Göteborg i morgon vid Orkesterföreningens populära konsert, då han spelar Wieniawskis violinkonsert i G-moll.

Det har sagts att Temianka är en typisk representant för den moderna violinskolan som jämte sitt tekniska kunnande och varmblodiga temperament alltid förstår att hålla sitt auditorium fångat med sitt glansfulla spel.

Armas Järnefelt blir konsertens dirigent och inleder första avdelningen med Tjaikowskys fantasi-vertyr "Romeo och Julia", varefter följer Sibelius' stråksvit "Rakastava". Konserten avslutas med tre satser ur Moszkowskis svit "Aus aller Herren Länder".

SYMPHONIOKESTERN

I morgon söndag kl. 8.15 em.

POPULÄR KONSERT

Gästdirigent: 1:ste Hovkapellmästare

Armas Järnefelt

Solist: Violinisten

Henri Temianka

PROGRAM:

Tjaikowsky: »Romeo och Julia»,
uvertyr-fantasi.

Sibelius: »Rakastava» (»Den älskade»), svit för stråkorkester.
a) Den älskade. b) Den älskandes väg. c) God afton...
Farväl.

Wieniawski: Konsert n:o 2 d-moll för violin och orkester.
Henri Temianka.

Moszkowski: Ur orkestersviten
»Aus aller Herren Länder». Italienskt, Spanskt, Ungerskt.

Bilj. i Ork.-för.-bilj.-kont., Lorensbergsteatern, i morgon söndag kl. 1—3 samt fr. 4.30 em., övriga dagar kl. 1—3. Telefon 36827. Bilj. även i Musikförl.

LORENSBERGSTEATERN.

musik

Exotisk spelman.

Henri Temianka.

Den unge exotiske violinisten Henri Temianka låter höra sig för första gången i Göteborg i morgon vid Orkesterföreningens populära konsert, då han spelar Wieniawskis violinkonsert i D-moll. Armas Järnefelt blir konsertens dirigent och inleder första avdelningen med Tjaikowskys fantasiovertyr "Romeo och Julia", varefter följer Sibelius' stråksvit "Rakastava". Konserten avslutas med tre satser ur Moszkowskis svit "Aus aller Herren Länder".

Teater & Musik

Henri Temianka

hette en ung, exotiskt utseende violinist, som förtjuste publiken vid söndagens populärkonsert genom att spela en konsert av Wieniawski rappt och korrekt. Tekniken hade han i ordning, renheten, även i svår följd av dubbelgrepp, var otadlig, och rytmiken hade måhända klarat sig även utan Armas Järnefelts säkra stöd. Den unge mannen briljerade med en stilren och effektiv stråkföring och ett absolut lugn, som bör kunna föra honom långt på den europeiska virtuosbanan. Om hans musikaliska begåvning utöver vad som gäller det rent tekniska kan man svärigen döma efter denna enda uppspelning av ett grant men oändligt tomt nummer. Hans violinton var liten, mörk och soignerad — "tonen är mannen" heter det ju ibland. Publiken begärde med en viss stormighet ett extranummer, men den vänligt leende, lille virtuoson måste synbarligen mot sin vilja skaka på huvudet. Programmet tillät inga extravaganser; hr Milliander hade redan lämnat sin plats i salongen för att sminka sig till Faust.

Konsertens vackraste nummer var Sibelius' lilla vemodiga svit, Rakastava, som smög sig i de ödmjukt lysnandes hjärtan och gav dem kraft att hålla ut med all den i ordets egentliga "populära" slaviska musik av herrarna Tsjaiko-, Wienia- och Moszkowski, som gävo orkestern en arbetsam timme och publiken en livlig föreställning om hur underhållande och elegant en förstklassig orkester och en stor dirigent kunna gestalta så likgiltig musik. Skulle något nummer ha priset vore det den lilla italienska rhapsodien som ingår i Aus aller Herren Länder. Där var det inte bara tempot utan också glöden som ryckte åhörarna med sig till Hesperiens förtrolade trädgårdar.

—rt.

musik

Populärkonserten.

En violinist från Filippinerna men utbildad i Berlin, se där den sensation Orkesterföreningen bjöd sina lyssnare vid gårdagskonserten. Den lille mörkhyllte mannen överraskade med att i bästa mening motsvara alla reklamens lovord, han var en trollkarl rätt och slätt. Med suveränt lugn spelade han Wieniawskis rasande svåra, annars fadda och grunda virtuoskonserter i D-moll, så att den blev en stor upplevelse. Hans violin sjöng med ädelaste ton, och tekniken stod på höjd med mannens sällsamt rytmiska känsla. Klart och distinkt pärlade passagera fram, de värsta häxmästerkonster avfärdades med en förbluffande teknisk behärskning för vilken allt var en munter lek. Och genom allt detta skimrande utanverk lyste fram ett naturbarns enfaldiga, naiva glädje över spel och ton. Djupast var det väl denna oförställda kärlek till musiken, som gav Henri Temiankas konst dess värde och dess särmarke.

Armas Järnefelt ledde ackompanjemanget med utsökt delikatess, och han spelade dessutom med orkestern ett antal paradnummer. Hit må dock inte räknas Sibelius' Rakastava-svit, den står på ett avsevärt högre plan. De små styckena blevo också kvällens vackraste behållning. Men man måste därjämte erkänna den schvung och glans, varmed orkestern t. ex. utförde Moszkowskis Aus aller Herren Ländern.

E. P.

TEATER OCH MUSIK

En violinist

satte i går förgyllning på en rätt kulen februarisöndag för dem, som tagit sin tillflykt till populärkonserten. Henri Temianka, som här med orkestern spelade Wieniawskis d-moll-konsert, var en bekantskap att göra. Denne unge mästare har nått ett adelskap med hänsyn till teknisk kunskap och i varje fall i gårdagens solistförnäma Wieniawski-konsert yppade han därtill en musikalisk smak och ett vackert behärskat temperament som man fick det största förtroende till. Han får ur sitt instrument en polerad elfenbenston som låter ana att hans kamp med tekniken gynnats av starka naturliga förutsättningar. Det är nerv i hans vänstra hand, och hans stråkföring har en klar elegans som redan utvärtes röjer en hög fullkomning. Under denna tekniska oklanderlighet finner man en musikalisk hängivenhet, som i den rikt broderade konserten omiskt kännligt gav sig till känna, fullt jämbördigt med det glansfulla och ypperliga i formen. Temianka gav ut det bästa i Wieniawski, kan man säga, och fastän akustiken i teatern bokstavligen flår en violinton och klär av den dess klingande utanverk, så fick man ändå en sällsynt behållning av konserten med dess konstrika utsmyckning. Hänförelsen var stor, och den ungdomligt sympatiske solisten fick ett antal gånger komma in och avvärja kravet på ett extranummer.

Det värdefullaste i programmet var i övrigt Sibelius Rakastava-svit, vars spröda skönhet i Armas Järnefelts tolkning kom till sin rätt. — Moszkowski och Tjaikowsky få hårda törnar i nutidens musikkritiska värderingar och omvärderingar. Vad Tjaikowsky angår, så har han redan i dimensionerna en styrka som trots allt håller honom uppe — och hur han kan drunkna i tjock sentimentalitet, så håller sig respekten för hans konstnärssjäl, för hans musikerlidelse. Hans verk behöva ett framförande som likaledes bäres av äkta lidelse, av känsla, med mantiga konturer. Någon bättre tolkare av Tjaikowsky än Armas Järnefelt torde man i så hänseende få leta efter — varom uvertyrfantasiens Romeo och Julia i går vittnade.

X. X.

MUSIK

Henri Temianka.

Program: Tjaikowsky: "Romeo och Julia", uvertyr-fantasi. Sibelius: "Rakastava" ("Den älskande"), svit för stråkorkester, opus 14. Wieniawski: Konsert nr 2, d-moll, för violin med orkester, opus 22. Moszkowski: Ur orkestersviten "Aus aller Herren Länder".

Det kom in en liten man, som gott kunde vara Tummeliten, under armen en violin som såg förvånande stor ut. Men när han började röra strängarna i Wieniawskys violinkonsert, glömde man alldeles av konstnären jordiska format. Ty han avslöjade sig som en högst betydande artist, av stora mått till och med.

Hans teknik är elegant och rik och han har en lycklig förmåga att få instrumentet att klinga ut även i de spetsfundiga passager och ekvilibristiska figurationer som konserten slösar med. Därtill har han en rytmisk svikt, som ger fasta konturer åt allt han gör.

Men det bästa i hans spel är dess varma, ungdomliga innerlighet. Wieniawskys konsert fordrar, för att få sin rätta emotionella valör något av Parcifals mentalitet hos solisten. Det går inte an att spela den blott känsligt eller briljant, ty då blir den ett ganska ytligt prakt- och fyrverkeristykke. Men tar en ung ande på den, ger den dess charm av oberördhet och ursprunglighet, då kan den bli en ganska stark och omedelbar upplevelse. Något av detta gav Temianka, särskilt i de två första satserna.

Solisten blev föremål för ihållande bifall, likaså dirigenten, Armas Järnefelt, som gav en delikat beledsagning.

B. A—N.

—:—

En kjekk gutt.

Og så sitter Henri Temianka, violinmester og kosmopolit, i Palmehaven igjen, like krøllet og gutteaktig oplagt som for et år siden. Han har været mange steder siden dengang, men det har ikke tatt på ham.

— I oktober måned startet jeg på en to måneders turné i Amerika, forteller han med sin raske stemme, som gir ham et enda sterkere preg av kjekk gutt. I desember var jeg i Paris for å begynne på en europeisk turné. Senere har jeg besøkt Holland og Sverige, nu kommer jeg fra Göteborg og Stockholm, og herfra går turen til Østerrike, til Holland for annen gang på denne turné, til Belgien, Italien og Spanien, hvor jeg skal gi femten konserter. Men lørdag morgen, når jeg har spillet her, da vil jeg stå tidlig op og få på mig skoene. Det er så lenge siden jeg har hatt en anledning til å gå på skoer nu... Og så ski! Nei da, jeg har aldri hatt ski på mine ben, men jeg kan da ikke la all denne sneen ligge her ganske omsonet, vel! Næste torsdag og søndag skal jeg spille i Bergen, ja... Da jeg nu var i New York hadde jeg ikke været der på halvannet år, og De kan tro at meget var anderledes! Nye bygninger på 86 etasjer, det var fabelhaft, sag' ich Ihnen! Forresten — jeg bodde i et hotell med 2500 værelser, og til hvert værelse var der bad og radio — 2500 bad og 2500 radio, haha! Nei Amerika —

Den lille livsfriske herre, han er full av all den verden han reiser iblandt, et barn av sin tid, men menneske fremdeles. Det skal vel vise sig når han i aftnen legger sin Gagliano fra 1752 til haken og lar Mozarts sonate svinge sig ut over Aulaens stolerader. Til aftenens program hører forøvrig en konsert av Wieniawski, et stort og moderne verk av Ravel: «Tzigane», og nogen mindre stykker.

ERMIDD

Temianka
spiller violin og bank
med samme
lidenskap.

Komposisjoner av Ravel
og Dobrowen på pro-
grammet imorgen.

Fiolinisten Temianka er en svart og spenstig polakk som imorgen gir en eneste konsert i Aulaen. Temianka behøver så visst ingen introduksjon for vårt publikum, vi har ham i frisk erindring fra ifjor, da han med stor suksess tolket de store mestere, ikke minst modernistene. Det sjeldne ved denne fiolinist er, at han i motsetning til så mange av sine kolleger, er et barn av vår egen tid, en begavelse som føler en stor forpliktelse overfor den nye musikkklitteratur.

Hvor mange fiolinister spiller Ravel, Prokofieff, Honegger osv. Sikkert bare de færreste. Imorgen vil Oslo publikum få anledning til å høre et stort moderne verk av Ravel og en interessant hebraiske melodie av professor Dobrowen, foruten Winiovski og Mozart.

Temianka kommer nettopp fra Sverige hvor han har gitt to proppfulle konserter og hvor han som det sproggeni han er, har lært sig svensk. Temianka forteller i en samtale at han er glad i Amerika som konsertland, men fremfor alt elsker han Monte Carlo. Men så har han også vunnet en formue der nede ved spillebanken, skjønt han protesterer mot benevnelsen gambler.

Herfra drar han til Wien, og så går turen atter til Middelhavets solbeskinte kyster. Man da vi spør ham om det er for å spille fiolin eller bank svarer han bare med et sfinxaktig smil: Jeg skal spille.

Henri Temianka om Amerika.

Henri Temianka.

Den unge, men allerede verdensberømte fiolinist, Henri Temianka skal imorgen gi konsert i Aulaen med et særdeles utøkt program. Siden han var her ifjor har han vært på en lengere turné i Amerika ledsaget av sin akkompagnator Earl Fox.

— Liker man helst moderne musikk i Amerika?

— Ja, man forstår den godt og føler sig derfor tiltalt av den, tror jeg. Men ennå bedre forstår man sig på skyskraperne og — selvmord... Jo, det er en hel epidemi der borte nu. Skyskraperne vokser i været for hver måned! Nu har man hoteller, hvor man kan få værelse i etasje nr. 100. Men hvis man ber om et rum

særlig høit oppe under himmelhvelvingen må man også vente at portieren spør om man skal bruke rummet til å sove i — eller til å springe... De forstår det ikke?

— Nei.

— Selvmorderne velger værelser fra til og med 30. etasje og opover for å være sikre på vellykkede sprang. Det er virkelig ikke til å le av. Folk der borte er deprimeret av de meget slette tider. Som et eksempel kan jeg også nevne at de som søker trøst og glemsel i alkoholen er i stadig stigende. Nyttårsdag døde der 50 mennesker i New York av alkoholforgiftning.

Som rekreasjon efter disse rystende fortellinger beretter den unge kunstner om et vellykket besøk i spillebanken i Monte Carlo, hvor han med sikker intuisjon valgte de rette tall og vant gang på gang „pene, små summer“.

— Men har De ikke vært hjemme og hatt en liten ferie efter alle disse sinnsbevegelser?

— Hele verden er mitt hjem! svarer herr Temianka med overbevisende internasjonal gestus. Jeg er polsk-engelsk, opvokset i Paris og har nu mitt tilholdssted i Belgien — men som sagt —

Av programmet imorgen fremhever han særlig Ravels Tzigane, Dobrowens Melodie, hebraiske og Wieniawski Polonaise Adur.

affairs 13 Feb. 31

Direktion Rudolf Rasmussen

Imorgen kl. 8 - Aulaen

Den brillante
hollandske violinist **Henri**

Temianka

Medvirkende **Earl Fox**

Største sukses i konsertforeningene i Stockholm og Göteborg 2.—7. februar.

Stockholms Dagblad: «Den unge kunstner er ikke bare i besiddelse av en udmerket teknikk og et ildfullt musikkynde, men han har også en sikker stillfølelse».

Dagens Nyheter: «Hos denne kunstner har den strenge skole ikke kvælt sjelens ild, bare frigjort dens muligheter».

Göteborgstidningen: «Hans violin sang med den edleste tone, og hans teknikk sto på holde med hans sjelden rytmiske følelse».

Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning: «En violinist satte igår forgylning på en rett sur februar dag. Denne unge mester har nådd et adelsskap m. h. t. teknisk kunnen, musikalsk smak og vakkert, behersket temperament».

Mozart: Sonate, Wieniawski: Konsert, Ravel: Tzigane, Beethoven — Dobrowen — Wieniawski: Polonaise.

Bechsteins flygel fra Grøndahl.

Billetter: Kr. 5, 4, 3 og 2 i Norsk Musikforlag. Telf. 11507.

Direksjon: Rudolf Rasmussen.

Henri Temianka

Fredag 13. februar 1931 kl. 8
Universitetets Aula

Medvirkende:

Carl Fox

I. Mozart:	Sonate Gdur.
Allegro-Allegretto.
II. Wieniawski:	Konsert.
Allegro-Romanza-Allegro al la Zingara
III. Ravel:	Tzigane.
IV. Bethoven-Kreisler:	Rondino.
Dobroven:	Melodie hebraïque.
Wieniawski:	Polonaise Adur.

Bechsteins flygel fra Grøndahl.

Temianka.

Den hollandske* fiolinist Henri Temianka, som spiller i Aulaen i afton, vil man ha i frisk erindring fra ifjor da han gjorde stor lykke her. Temianka har siden sist været på turné i Amerika, og nu kommer han fra sine suksesser i konsertforeningene i Stockholm og Göteborg. Han har mange fine navn på programmet i afton — det begynner med Mozart, fortsetter med bl. a. Beethoven-Kreisler og ender med Wieniawskis A-dur-polonese.

Morgenposten 14 Feb. 31 Musikk

Temianka i Aulaen.

Henri Temianka spilte igår aftes i Aulaen. Vi husker ham fra ifjor. Også igår aftes blev vi forbauset over den tekniske klarhet og lekende virtuositet han viste oss. Wieniawskis konsert blev ren barnelek for ham. Også Ravels ville «Tzigane»-toner gnistret som ildfluesverm. Alt var klart, velpleiet og kultivert. Det eneste jeg skulde ønske var mer indre glød. En crescendo som drives frem til en glødende intensitet slik at vi følte den personlige betatthet i spillet.

Jubelen var stor i salen. Carl Fox var en god medhjelper ved flygelet.

Marius Moaritz Ulfstad.

Morgenbladet - Oslo Konsert. Feb. 14, 1931

Violinisten Henri Temianka er en mester på sitt instrument, en virtuos med blendende teknikk og slepen, edel tone. Siden hans besøk i Oslo ifjor synes teknikken å ha nådd ennu lengere frem, bueføringen er elegant og intens og i venstre hånd lever virtuositetens nerver. Det uklanderlige tekniske nivå har muliggjort en ualmindelig glansfull form og en sjelden foredling av tonen. Der strømmet velklang fra hans smukke Gagliano-violin og med smakfull opfatning treffer han de forskjelligste stilarter. Temianka's foredrag forener i sjelden grad virtuosens yttre fortrin og den gedigne musikers kultur i form av et velpleiet spill og fornem opfatning.

Temianka's Mozart-spill var ualmindelig klart og diskret, kanskje også en smule akademisk i bestrebelsene for å bevare den apolliniske skjønnhet hos wienermesteren ved finhet i klangen og dynamisk velberegnet gradering. I Wieniawski's konsert hadde han friere spill og lot sin ferdighet boltre sig i konsertens kunstferdige utsmykning samtidig som temperamentet helt kom til sin rett i den flotte virtuose gåpå-taktikk. Udmerket blev også Ravels «Tzigane» foredradd. Her var hengivelsen i musikken størst. Blandt småstykkene tilslutt var der også en «Melodie hebraïque» av Issai Dobrowen bygget over et vakkert elegisk motiv med nasjonalt preg og behandlet med megen smak. Den unge, sympatiske violinist, som blev utmerket ledsaget av Carl Fox, feiret med konserten en smuk suksess og måtte gjentagne gange vise sig for å imøtekomme krav på ekstranumre.

Jens Arbo.

Aftenposten Oslo
Konsert. 16.2.31

Man skal sjelden høre et vakrere fiolinspill enn den unge Henry Temiankas, så vellydende i den tette, faste, slepne tone, så fint og plettfritt i den lette, helt mesterlige, virtuose ferdighet. Da han spilte her sist for et års tid siden feiret han en stor suksess med denne utsøkt nydelige behandling av instrumentet, men jeg husker at fiolinisten dengang kunde gjøre et noget indolent inntrykk fra foredragets side, som om der manglet kunstneren på gemytt og impulsivitet. Han spilte næsten for lekkelig og pertentlig. I så ung alder er et år en lang tid, hr. Temianka har utviklet sig sterkt, den nevnte innvendingen kan ikke oprettholdes. Han er en av de utvalgte — også som følelse kunstner. Kun er umiddelbarheten hos ham trengt tilbake for kravet til ren og edel musikalsk stil og til de tekniske sider av foredraget. Ved konserten i Universitetets aula hørte vi som det beste og fineste en aldeles nydelig og fornem, intim tolkning av Mozarts G-dur sonate for fiolin og klaver, hvor fiolinisten hadde en udmerket partner i en ung pianist, Carl Fox. Programmet inneholdt ellers en fornøielig og interessant komposisjon, «Tzigane», av Ravel, en hebraisk melodi av Dobrowen, og nummer av Wieniawski og Beethoven.

R. M.

Konsert

Det var en ypperlig konsert Henry Temianka fredag gav i Aulaen. Det later til at den unge fiolinist siden sitt første besøk her har utviklet sig i en ganske betydelig grad, og han står nu i første rekke blandt de mange store fiolinvirtuoser.

Temiankas tone er usedvanlig vakker og varm, og hans teknikk er virtuos og overvinner overlegent alle vanskeligheter. Dertil kommer, at Temianka spiller med stilfølelse og med ekte musikalsk opfatning. Hans Mozartspill var fortryllende og fant uttrykk for all den charme, gratie og ynde som musikken gjemmer. Likeså overbevisende tolket han Ravels «Tzigane» og gjengav med målbevisst sikkerhet alle de vekslende rytmer og forskjelligartede stemninger som Ravels farverike og fengslende verk er preget av. Aldeles nydelig spilte han også en fin, meget interessant «Me lodi hebraique» av Dobrowen.

I alt hadde han en fortreffelig medarbeider i Earl Fox, en fremragende pianist, som forstår akkompagnementets hemmelighet, den tilsynelatende store motsigelse samtidig å være bøielig og føielig og personlig og selvstendig.

De to unge kunstnere gjorde veldig lykke og blev overøst med bifall.

Tidens Tegn
Arne van Erpekum Sem.

Temianka.

Fiolinisten Henri Temianka er en strålende tekniker. Tilsynelatende eksisterer ikke vanskelighetene for ham. Selv de utroligste kombinasjoner av dobbeltgrep, flageolet og pezzicati avleverer han med den sindigste ro og mest beskjedne mine.

Allikevel driver han ikke virtuoseri og lar aldri den minste unote snike sig inn mellom notene. Han bruker sin teknikk så tvers igjennem musikalsk at der alltid blir kunstnerisk likevekt og harmoni i hans spill. Mozart fik den stil og noblesse han har krav på. Og Ravels «Tzigane» — som for mange andre bare blir tekniske snurreperier — den gjorde Temianka til en sprakende fyrverkerisol. Og dessuten til musikk.

Bifallet steg jevnt utover aftenen og blev til slutt belønnet med en rekke ekstranummer.

Earl Fox var en jevnbyrdig, kultivert og meget dyktig medarbeider ved flygelet.

Dagbladet
Oslo 14. 2. 31. S. H. B.

Henri Temianka.

Bladets knappe plass forbyr enhver inngaaende omtale av konserten igaar. Det faar være nok aa fastslaa at den ganske unge kosmopolitisk anstrøkne fiolinvirtuos spilte enda mer excellent igaar enn ifjor. Nobel stil i Mozarts vidunderlige sonate, flott virtuos holdning i Wieniawskis store konsert, og temperament og spiritualitet i Ravels praktfulle karakterstykke «Ségner». Av de mindre nummer maatte en sær-

lig feste sig ved Dobrowens interessante hebraiske melodi. Temiankas bueføring og han venstre haands teknikk er den fullendte mester, hans foredrag er den høit kultiverte kunstners, og hans instrument er en herlig gammel Gagliano med skjønn og glansfull tone.

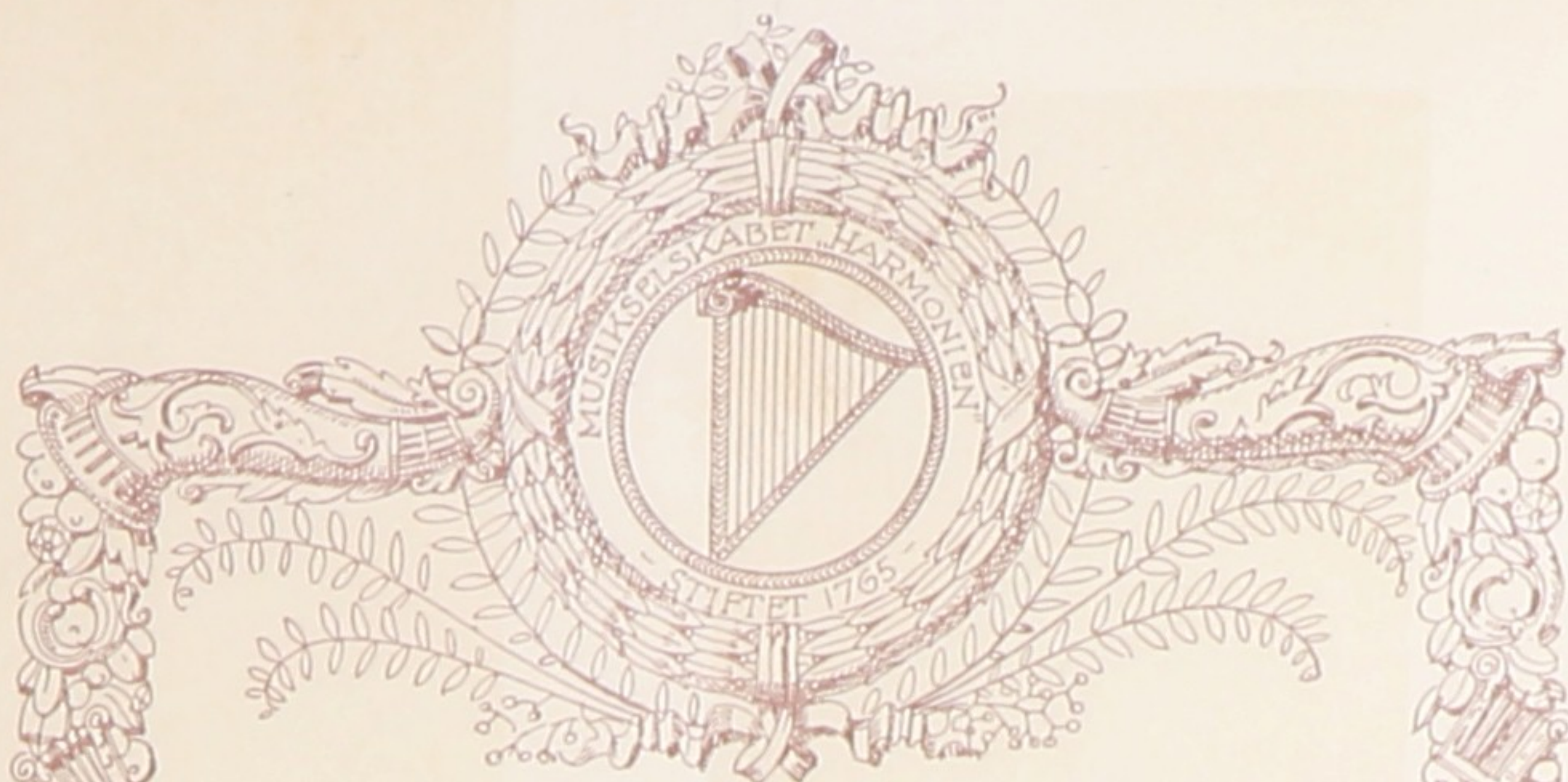
Samspillet mellem Temianka og hans partner ved flygelet, en fremragende pianist ved navn Earl Fox, var ypperlig.

Intet under at tilhørerne var vilt begeistret.

Ulrik Mørk.

Nationalen

Kl. 22,05: Fiolinkonsert: Saint-Saens: Introduction og Rondo Capriccioso. Pergolese: Siciliana. Massenet: Meditasjon. Sarasate: Malaguena. Ries: Perpetuum mobile. Henri Temianka. *Radio Mødel 16 Feb.*

Violinvirtuosen

Henri Temianka

er solist ogsaa ved

Søndagens Populær-Matiné

og

Olav Kielland

er gjestedirigent

MUSIKKSELSKABET HARMONIEN

«HARMONIEN»S KONCERT IAFTEN!

Gjestedirigent: Olav Kielland.

Solist: Violinvirtuosen Henri Temianka

Alene det program som «Harmonien» byr sit publikum iaften burde være nok til at Koncert-Palæet blir fylt til sidste plads. — Koncerten indledes med Beethovens udødelige femte symfoni «Skjæbnesympfonien», som ved «Harmonien»s ønskeaften for et par aar siden blev en flot nr. 1, den fik mere end dobbelt saa mange stemmer som selveste «Pathetique». — Wieniawskys violinkonzert er jo ogsaa rigtig for øret og med Temianka i solopartiet blir den nok en sjelden oplevelse. Det er ikke ofte at den samlede presse bare roser som tilfældet har været nu med Temianka, — den samlede Oslo- og Stockholm-presse har været enstemmig i sin dom, at man her har en virtuos og fuldendt mester og en dypt kultivert musiker.

Koncerten avsluttes med Carl Nielsens «En sagadrøm» (Inspirert av «Njaals saga») og ouverture til «Mascarade».

Altsaa iaften gaar veien ubetinget til Koncert-Palæet.

Morgenvort 19.2.31

Harmoniens Konsert iaften.

Gjestedirigent Olav Kielland.

Solist: Den hollandske violinvirtuos
Henri Temianka.

Det blir en av de store aftener i «Harmonien» iaften. Olav Kielland, vor unge fremragende norske dirigentbegavelse staar i spidsen for vort orkester og bringer til opførelse intet mindre end Beethovens udødelige og storslagne femte symfoni, den saakaldte «skjæbnesympfoni». Ingen musikk formaar at bevæge som Beethovens. Det kan gripe os i vor sjæls inderste, fremkalde baade graat og latter og opflamme til den største begeistring. Grundtemaet i Skjæbnesympfoniens første sats er et ganske enkelt motiv, hvormed Beethoven selv skal ha uttalt: «Saaledes banker skjæbnen paa døren». Av dette motiv oprulles det stolte tonebillede, hvori Beethoven skildrer os menneskets kamp mot skjæbnen. En gammel general av Napoleons garde herte denne symfoni i sin tid paa en av Pariserkonservatoriets konserter, og da finalen kom med sit straalende staalsatte tema, sprang han op med utropt: «Det er keiseren».

Kielland fremfører desuten Carl Nielsens «En Sagadrøm» bygget over Njaals saga og ouverture til Holbergs «Mascarade».

Aftenens solist er den unge hollandske violinvirtuos Henri Temianka som i disse dager har oplevet sæsonens absolut største sukses i Göteborg og Stockholm. I Oslo gav han konsert fredag iaften for et likesaa entusiastisk publikum som en straalende presse. Arne van Erpekum Sem skrev bl. a. i «Tidens Tegn»: «Det var en ypperlig konsert Henri Temianka gav. Den unge violinist staar nu i første række blandt de mange store violinvirtuoser. Hans tone er usedvanlig vakker og varm, og hans teknik er virtuos og overvinder alle vanskeligheter. Dertil kommer at Temianka spiller med stilfølelse og ekte musikalsk opfatning».

Temianka lar os iaften faa høre Wieniawskys virtuose, melodiske og pragtfulde d-moll violinkonzert.

Saga aften

Henri Temianka.

Også Carl Nielsens komposisjoner dirigerte Kielland med forståelse og hengivenhet i oppgaven. „En sagadrøm“ er fin og stemningsfull og yderst interessant instrumentert.

Ouverturen til den komiske opera „Mascarade“ blev opført her for første gang. Den gir et godt innblik i selve operaen hvor musikken strutter av liv, grazie og originalitet. I disse komposisjoner er den danske komponist ikke så himmelstormende som i sine senere storverker, men derfor ikke mindre genial.

Harmoniens hollandske gjest, violinisten Henri Temianka er en meget betydelig violinvirtuos. Han spilte Wieniavskys melodiose Violinkonsert i D-moll både sikkert og livfullt, men hans vidt opdrevene teknik frister ham undertiden til å overdrive det hurtige tempo.

Også hr. Temianka hadde meget bifall og flere fremkallelser.

Berge Arb. Bl. 20 Febr. Musica.

Olav Kielland i spissen for »Harmoni«s orkester. — Og fiolinvirtuos Henry Temianka som solist.

Konserten torsdag i »Harmoni« står i de unge talenter tegn, idet vi som gjestedirigert får høre vår norske dirigentbegavelse Olav Kielland og som solist den pur unge hollandske fiolinvirtuos Henry Temianka, hvis suksesser i New York, Chicago, Berlin, Amsterdam, London o.s.v. er blitt helt navngjetne. Temianka er nu på turné i Norden, hvor han i Göteborg og Stockholm har hatt sesongens absolutt største suksess i de derværende orkesterforeninger.

terlighet til den annen. Kveldens solist var fiolinisten Henri Temianka, som utmerket sig ved en virtuoseteknik, et strålende spill så tindrende rent, selv i de vanskelige dobbeltgrep og passasjer. Tonen var kraftig, men ikke særlig voluminøs. Men Wieniavskys åndsfattige konsert nr. 2 fallt unektelig igjennem mellem giganten Beethoven og mesteren Carl Nielsen! Både dirigent og solist var gjenstand for det tallrike publikums begeistrede hyldest.

La det bli fuldt hus når de igjen er i ilden ved matineen søndag. Albrigt 20 Febr. 31 V. A.

Wieniawskys 2. konsert er ikke nettop noget man sværmer for når man er kommet over guttealderens stadium av fiolinbegeistring. Men selv med Wieniawsky kan man altså opnå stor suksess, når man er en mester på sitt instrument som Henri Temianka viste sig å være det. Hans temperamentsfulle og samtidig i høi grad følsomme og rene spill gjorde sitt til at konserten igår blev en festaften av de meget sjeldne.

Harald Sæverud.

Som solist optraadte violinisten Henri Temianka, som meget flot foretog Wieniawsky's violinkonsert nr. 2. Hans tone er klar og sjælfuld og tekniken saa virtuos at der ikke synes at eksistere vanskeligheter for ham enten det gjælder gjengivelsen av den skønne romance, hvor han grep tilhørerne, eller i ydersatsene som blev spillet med gløden- de temperament og fyrighet.

Dirigent og solist høstet enormt bifald, og efter den store succes at dømme, vil nok publikum vite at finde veien til matinéen paa søndag, hvor man atter faar anledning til at høre disse udmerkede kunstnere.

Trygve Præsttun.

I Wieniawskis violinkonsert d-moll gav Henri Temianka solopartiet en teknisk fuldkommen utførelse. Og det aldeles fortrinlige samarbeide med orkestret kan dirigenten ta til indtægt for sig.

Konserten avsluttedes med

Aftenbladet 20.2.31. Bergen

Morgenavisen 19 Febr 31

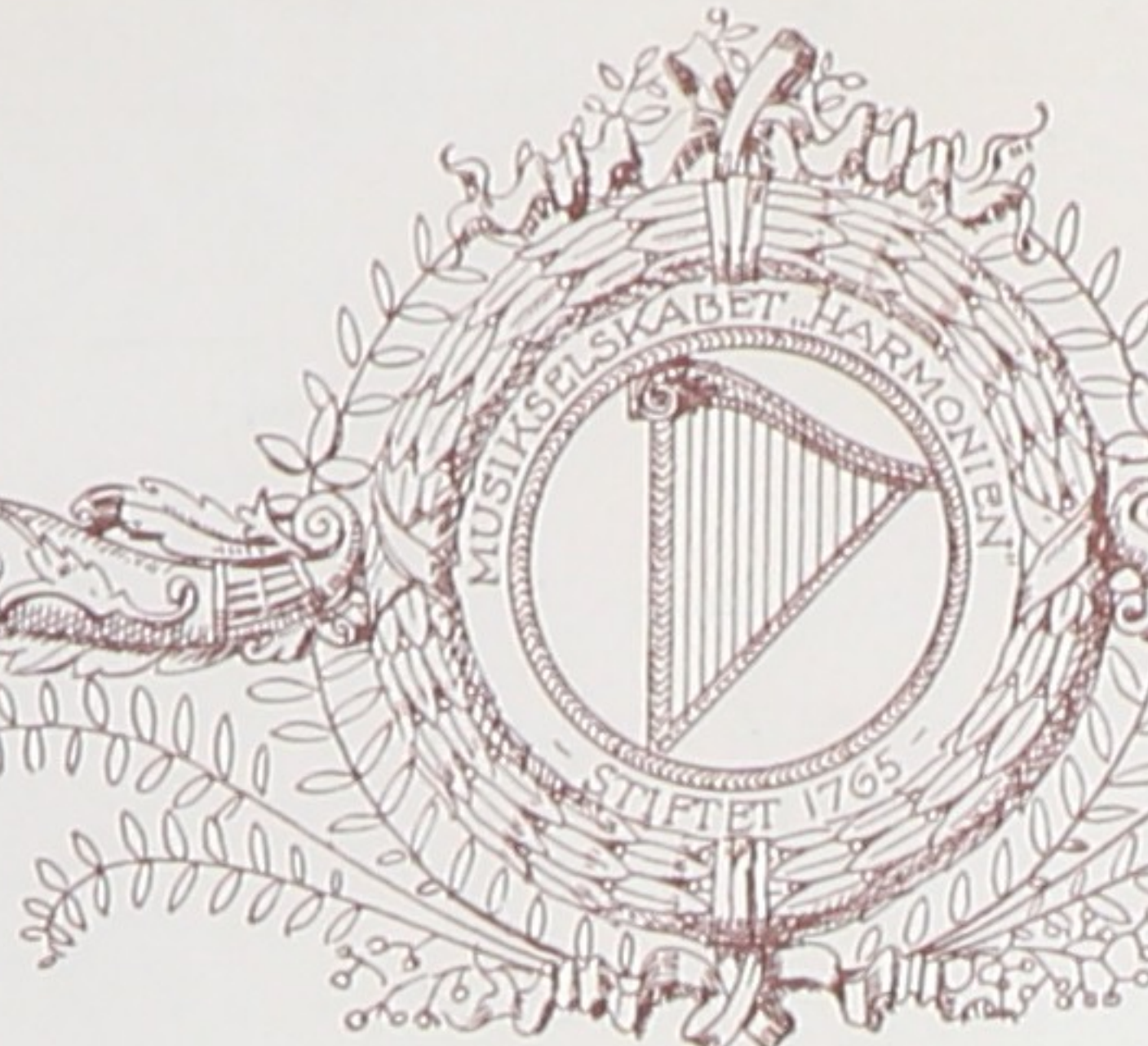
EN KOSMOPOLIT I «HARMONIEN» IAFTEEN.

Til «Harmoni»s konsert iaften er der to gjester, og det synes næsten som om man har villet vælge ut de to mest forskjelligartede man kunde finde. Den ene er norsk med det gode navn Olav Kielland, og den anden bærer det sterkt fremmedklingende navn Henri Temianka. Og den sidstnevnte er likesaa liten og mørk som den første er høi og lys, forskjellen mellem de to er saaledes gjennomført, ogsaa hvad utseende angaar. Om de har den fælles likhet, at de begge er store kunstnere, ja det skal publikum avgjøre under konserten iaften.

Det viser sig at violinisten Henri Temianka er likesaa kosmopolitisk som hans navn lyder.

— Jeg er født i Skotland av polske forældre, fortæller han, men jeg kjen- der mere til Norge end til Skotland, for jeg var bare halvandet aar da mine forældre reiste fra Skotland, og min utdanning har jeg faat i Tyskland, Holland og Frankrike. Og siden har jeg fortsatt at reise over den ganske verden. Jeg kommer nu fra en turné i Holland, Belgien og Frankrike. Paa det sidste sted optraadte jeg i Paris under Monteux. Nu har jeg været i Sverige og i Oslo og fra Bergen gaar reisen videre bl. a. steder til Spanien og Wien og til høsten skal jeg paa en ny turné i Amerika.

At Temianka, trods sin omflakkende tilværelse, faar tid til litt av hvert, viser bl. a. at han under sit ophold i Oslo, baade har faat anledning til at lære sig litt norsk og ake paa kjælke i «Korketrækkeren». Bare synd at vi ikke hadde en ordentlig akebakke at by ham her i byen. At han ogsaa har gjort det han var kommet for i Oslo, og det paa en skikkelig maate, fortæller Oslo-avisene tydelig nok om. Han faar en kritik som er av de sjeldne, man er overvældende begeistret. At man vil bli likesaa begeistret her, er ikke tvilsomt og man bør derfor benytte anledningen, det er ikke ofte en saa verdensomflakkende fugl som Henri Temianka faar anledning til at dale ned mellem vore fjelde.

BERGENS SYMFONIORKESTER

Søndag 22. februar 1931 kl. 1 i Koncert-Palæet

Populær-Konsert

Gjestedirigent: *Olav Kielland*
Solist: Violinvirtuosen *Henri Temianka*

PROGRAM:

<i>Carl Nielsen:</i> (1865—)	Forspil til opr. „Saul og David“ (1ste gang)
<i>F. Mendelssohn:</i> (1809—1847)	Violinkonsert i e-moll, op. 64 1) Allegro molto appassionato 2) Andante 3) Allegretto non troppo. Allegro molto vivace Solist: Violinvirtuosen <i>Henri Temianka</i>
<i>Olav Kielland:</i> (1901—)	„Juventus“, symfonisk digt, (Ungdom). (Uropførelse). (Se tekst omst.)
<i>Gustav Fr. Lange:</i> (1861—)	„Marche miniature“ (1ste gang) (I anledning av komponistens 70 aarsdag)
<i>G. Puccini:</i> (1858—1924)	Intermezzo av „Manon Lescaut“ (1ste gang)
<i>Richard Wagner:</i> (1813—1883)	„Forspil til „Mestersangerne“

«HARMONIEN»S POPULÆR-KONCERT SØNDAG.

En stormsuksess maa vel koncerten igaar sies at være. Baade solisten *Henri Temianka* og dirigenten *Olav Kielland* blev hyldet paa det allerhjerligste, ja rent ovationsmæssig.

Naar begge disse to unge kunstnere søndag atter optræder i «Harmonien» vil det nok være ensbetydende med et stæpfuldt hus og et like entusiastisk publikum som der var igaar!

*Henri Temianka*s teknisk overlegne udførelse av Mendelssohns violinkonsert gav anledning til flere fremkaldelser. De to unge kunstnere har vært velkomne gjester i Bergen.

Musica.

Violinvirtuosen *Henri Temianka* begeistret os atter, denne gang med Mendelssohn's violinkonsert som blev fremført med fabelagtig virtuositet og klarhet, i udmerket forstaaelse med orkestret.

Den festlige koncert avsluttedes med *Richard Wagner*'s: Forspil til *Mestersangerne*.

Trygve Præsttun.

Hadde bare Mendelssohns skjønneste violinkonsert ligget gjemt og glemt en tid lang, da vilde den kunne opstå igjen som en *Venus* fra *Milo* og henrykke verden! Men den er i den grad forterpet, at det rent kan virke sløvende å høre den. *Henri Temianka* forsøkte på sine steder å puste nytt liv i den, særlig i kadenzen. Men da er det næsten bedre å la den gli forbi med så lite stans og friksjon som mulig. En overlegen virtuos som *Temianka* vilde ha kunnet gi den en nydelig begravelse.

Harald Sæverud.

TONSBERG KONCERTFORENING

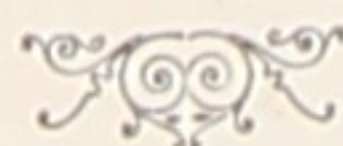
18. sesongs 4. og siste konsert.

Mandag den 23. februar kl. 8.15

Den hollandske violinist

HENRI
TEMIANKA

Medvirkende:
EARL FOX.

PROGRAM:

1. *Mozart:* Sonate g-dur.
Allegro—Allegretto.
2. *Wieniawsky:* Konsert
Allegro—Romanca—Allegro a la Zingara.
3. *Ravel:* Tzigane.
4. *Beethoven-Kreisler:* Rondine.
Dobrowen: Melodie hebraique.
Wieniawsky: Polonaise. A dur.

Carl Falck's trykkeri, Tønsberg.

Henri Temianka.

Ved Tønsberg Koncertforenings siste konsert i sesongen hadde man sikret sig den utmerkede hollandske fiolinist Henri Temianka, som spilte for et begeistret publikum i Arbeiderforeningen igår aftes.

Temianka er ikke alene en strålende virtuos, om hvis teknikk man bare tør anvende superlativer — han er en virkelig fin kunstner med et utpreget temperament. Tonen strømmer rik og svulmende fra hans deilige instrument. Han er i det sjeldne tilfelle å være fyrig næsten til det eksotiske uten å miste sin olympiske ro.

Det forekommer anmelderen, at dette var et av de «lykkeligste» valg, Tønsberg Koncertforening har gjort. Det blev en stor nytelse uten en eneste mislyd. Og fiolinisten vil sikkert være den første til å erkjenne at pianisten Earl Fox ved flyglet var berettiget til å høste sin del av laurbærene. De utfylte hinannen på en mesterlig måte.

Mozarts sonate i g-dur kunde ikke være bedre spilt. Særlig er allegretto'en så herlig med det lille stenk av vemod, som så sjelden kommer til orde hos Mozart. Wieniawskys praktfulle konsert med den ekvilebristiske «Allegro a la Zingara» jog det første elektriske støt gjennom tilhørerne. Og det blev stadig mere liv i leiren. Ravels bisarre «Tzigane» med de store effekter blev spilt så spirituelt og overlegent av dem begge at man satt åndeløs. Rondinen av Beethoven—Kreisler, en liten — ganske fin — «Melodie hebraique» av Dobrowen — og til slutt den praktfulle polonaise i as-dur av Wieniawsky dannet siste avdeling, hvad det begeistrede publikum ikke vilde forstå, men stadig vilde ha mer. Av de mange ekstranumre fikk vi høre den alltid like skjønne allegro av Pergolese og Schuberts yndefulle lille komposisjon «Bien».

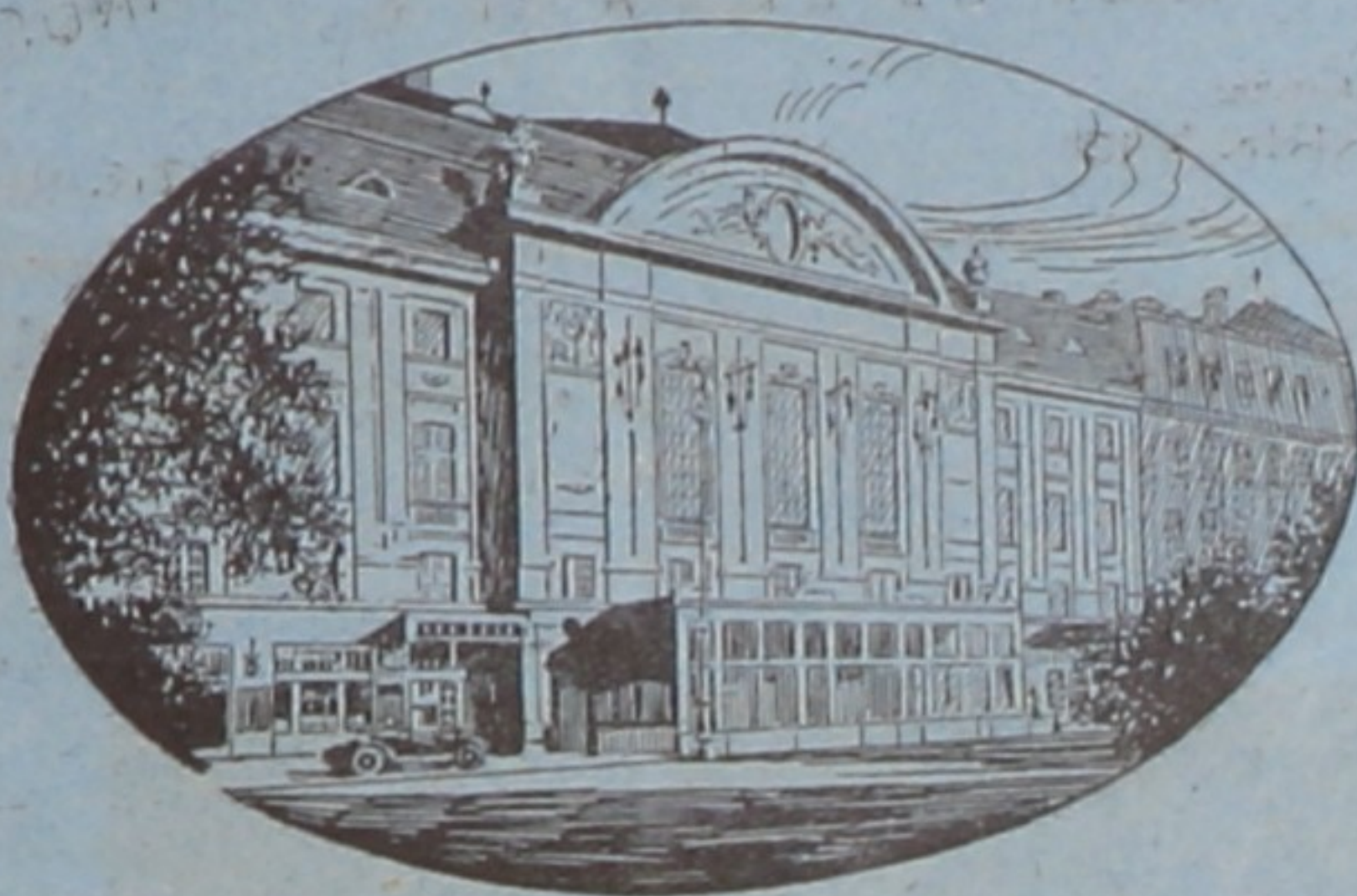
Begeistringen for begge de to ypperlige kunstnere utløste sig i blomster, fremkallelser og endeløse ovasjoner.

„Ithma“-Abende.

Kasse: Oper, Telephon R-22-3-45.

☞ Morgen Henri Temianka.
Der polnische Geiger, als „neue internationale Geigengröße“ akkreditiert, kommt direkt von seiner Amerikatournee nach Wien und spielt morgen im mittleren Konzerthausaale Mozart (Sonate G-Dur), Pálo (Symphonie Espagnole), Ravel (Zigane) und kurze Stücke. Am Flügel: Carl F o r.

Wiener Konzerthaus

Programm

Spieljahr 1930/31

Verlag der Wiener Konzerthausgesellschaft

Noch ist der famose polnische Geiger Henri Temianka zu erwähnen, der in zwei Konzerten die Eindrücke des Vorjahres verstärkte. Journal —n.

Henri Temianka

☞ hat in seinem vorgestrigen ersten Violinabend außerordentlich starken Eindruck gemacht. Der Künstler wurde von der „Ithma“ für ein zweites Konzert eingeladen, das am 11. d. diesmal im großen Konzerthausaale, stattfindet. („Ithma.“)

Violin-Abende. Der polnische Geiger Henri Temianka hat sich in seinem ersten Konzert, das er kürzlich im Mittleren Konzerthausaal gab, in einer Weise eingeführt, die ihn alsbald zu den Lieblingen der Wiener Musikfreunde zu machen verspricht. Nach einer stückvoll gespielten Mozart-Sonate, bei der ihm in dem jungen englischen Pianisten namens Carl F o r, wie bei allen anderen Nummern, ein beachtenswerter Begleiter zur Seite stand, kam die Sensation des Abends. Temianka spielte die spanische Sinfonie von Pálo mit einer ungewöhnlichen Ausdrucksfähigkeit der Empfindung, großem Ton und einer vollendeten Technik. Jeder einzelne Satz ein Meisterstück, das Andante hinreichend in der Süße der Kantilene. Von da an steigerte sich der Erfolg des Künstlers zu jenen Beifallsorkanen, wie sie nur die größten Geiger zu entfesseln vermögen. Kompositionen von Ravel, Gluck-Kreisler und insbesondere das virtuos vortragene Allegretto von Boccherini-Kreisler entzückten die Zuhörer, die schließlich begeistert Zugabe um Zugabe erstürmten.

Leits-Welt-Blatt
Wien 8 März 1931

Im mittleren Konzerthausaale spielte der polnische Geiger Henri Temianka. Nach wenigen Takten von Pálos „Spanischer Rhapsodie“ verlieh man ihm die große Marke des internationalen Künstlers: Noblesse des Tons, Durchpflegtheit der Technik, Wärme der Kantilene. Dazu kommt eine neunundneunzigprozentige Reinheit der Doppelgriffe in den hochalpinen Lagen des Griffbretts. Temianka begeisterte den halben Saal: die andre Hälfte war nicht da, dürfte aber morgen schon kommen.

Neues Wiener Tagblatt
4. 3. 31 Ernst Dersky

Die nachhaltigsten Eindrücke hinterließ der junge polnische Geiger Henri Temianka, dessen großer, runder Ton und virtuose Grifftechnik die sicheren Grundlagen seines eleganten, kultivierten Spiels sind. Tag 11. 3. 31. Wien

Der famose Geiger Henri Temianka, schon im Vorjahr die leider so wenigen, dafür aber um so begeisterteren Zuhörer überrumpelnd, ist ein Meister nachwandlerischer Stillsicherheit. Seinem mit leidenschaftlichem Beifall bedanten ersten Abend im mittleren Konzerthausaal wird ein zweiter im großen Konzerthausaal folgen.

Wien
allg. Ztg.
6. 3. 31

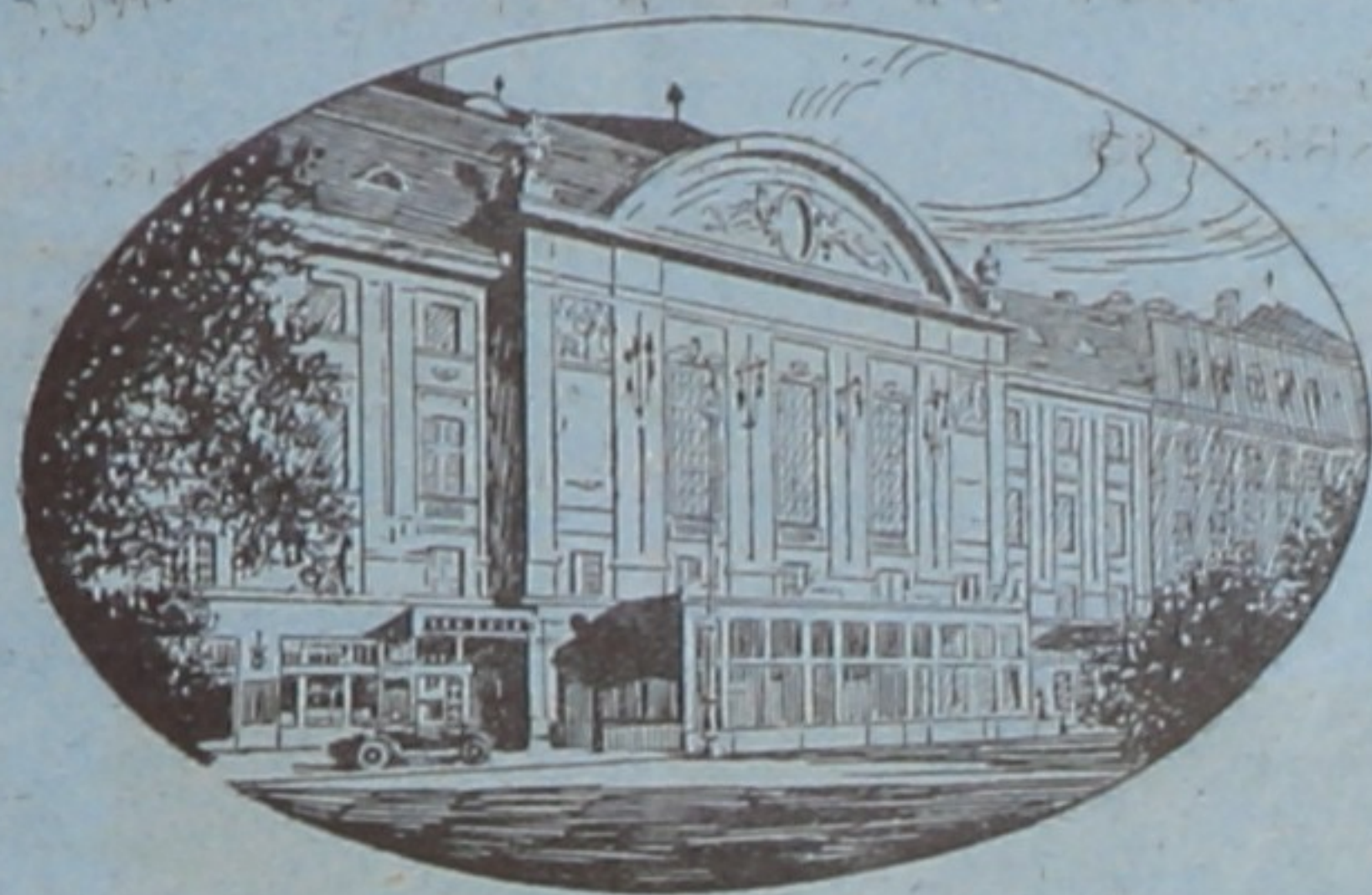
„Ithma“-Abende.

Kasse: Oper, Telephon R-22-3-45.

Morgen Henri Temianka.

Der polnische Geiger, als „neue internationale Geigengröße“ akkreditiert, kommt direkt von seiner Amerikatournee nach Wien und spielt morgen im mittleren Konzerthausaale Mozart (Sonate G-Dur), Pato (Symphonie Espagnole), Ravel (Tzigane) und kurze Stücke. Am Flügel: Carl F. o. r.

Wiener Konzerthaus

Programm

Spieljahr 1930/31

Verlag der Wiener Konzerthausgesellschaft

Noch ist der famose polnische Geiger Henri Temianka zu erwähnen, der in zwei Konzerten die Eindrücke des Vorjahres verstärkte. Journal —n.

Henri Temianka

hat in seinem vorgestrigen ersten Violinabend außerordentlich starken Eindruck gemacht. Der Künstler wurde von der „Ithma“ für ein zweites Konzert eingeladen, das am 11. d., diesmal im großen Konzerthausaale, stattfindet. („Ithma.“)

PIANOS BANGYULA

I. POSTGASSE 2
I. WOLLZEILE 37
KAUF - T. R 21-4-27 - MIETE

Prof. JACOB ORTNER (Akademie für Musik)

AUSKUNFT ÜBER DIE BEDINGUNGEN
DER AUFNAHME VON ANZEIGEN UND
BEILAGE VON PROSPEKTEN DURCH

ANZEIGENVERWALTUNG
F. C. BUSS
WIEN VII, KIRCHENGASSE 24
FERNSPRECHER B 37-1-36

Der famose Geiger Henri Temianka, schon im Vorjahr die leider so wenigen, dafür aber um so begeisterteren Zuhörer überrumpelnd, ist ein Meister nachwandlerischer Stillsicherheit. Seinem mit leidenschaftlichem Beifall bedankten ersten Abend im mittleren Konzerthausaale wird ein zweiter im großen Konzerthausaale folgen. Wiener allg. 27g. 16. 3. 31

1

(1) Violoncellist Earl Temianka konzertiert heute im Großen Konzertsaal. Am Klavier Earl Fox (3).
 (2) Drei hübsche junge Schauspielerinnen aus der Revue „Immer die Liebe“ im neuen Wiener Schauspielhaus: Elli Werner, Anni Dorat, Gertrud Kalmay. (Photo: Billinger.)

2

3

Mittwoch, den 11. März 1931, Großer Konzerthausaal, 8 Uhr

II. (letztes) Konzert

HENRI TEMIANKA

Am Flügel:

EARL FOX

Programm

Corelli-Leonard

Mozart

Bach-Auer

Bloch

Ries

Wienlawski

La Folia

Konzert D-dur

Siciliane

Nigun

Moto perpetuo

Konzert d-moll

ITHM

"Musical Courier"

April 11, 1931

HENRI TEMIANKA AT VIENNA.
 The brilliant young violinist in front of the big poster announcing his first appearance in the Austrian capital.

NEW STARS

Among the most distinctly successful artists to visit Vienna this season was Henri Temianka, that young violinist of the mixed pedigree, who is Polish by extraction, British by passport, and cosmopolitan by musical and personal inclinations. Temianka debuted in a small hall which was barely half filled, but his fame and success spread so rapidly that only a week later he had the satisfaction of seeing Vienna's biggest hall, the Großer Konzerthaus Saal, virtually full for his second recital. Temianka's musicianship, his fine tone and perfect technic were qualities that Vienna was quick to grasp. Earl Fox was his excellent and sympathetic accompanist.

PRIJS f 0.25.

CH.F. RIJKE & CO.
NOORDEINDE 154

GRAMOFOONS EN RECORDS
AGENTSCHAP AMERICAN BRUNSWICK
STEINWAY & SONS PLEYEL-C. BECHSTEIN

PROGRAMMA

CONCERTDIRECTIE DR. G. DE KOOS. SCHOUTENSTR. 48

TELEGRAMADRES: MUSIKOS-DEN HAAG. TEL. 74874

Tiel. 13 Maart

SEIZOEN 1930-31

GABRIEL GAVEAU MAISON FONDÉE EN 1911 PARIS

DUCANOLA

GUNTHER

RADIO

FEURICH RÖMHILDT
C. F. VAN DER DOES

PIANO HANDEL VAN 1840
HOFLERANCIER

LANGE HOUTSTR. 9.

DEN HAAG.

Nieuwe Pictorial Courant

TIEL, 17 Maart. Het laatste abonne-
menteconcert in dit seizoen bracht hier
j.l. Vrijdagavond den violist Henri Te-
mianka, die de bewonderenswaardige con-
certen, gearrangeerd door het Concert-
bureau van dr. G. de Koos op een wijze
besloten heeft, dat wij ons oprecht ver-
blijden in het programma te hebben
mogen lezen, dat in het eerstkomende
seizoen wederom voor vier concerten zal
worden gezorgd.

De Heer Temianka, dat zal den be-
zoekers wel zijn opgevallen, weet met
zijn toonvorming algeheel beslag te leg-
gen op het gehoor. Zelfs bij het gemis
aan een minimum aan acoustiek wekt hij
in zijn instrument zulk een schoone reso-
nans dat de hoorder met het diepste
ontzag wordt vervuld.

Hier geen noten maken of zelfs groote
virtuositeit en zuiver spel, wat bewon-
dering kan wekken, hier een volkomen
volkomen meesterschap, zoowel over
instrument als compositie.

Doch niet alleen de Heer Temianka,
ook de Heer Fox was concertgever.

Zijn vleugelspel was niet louter bege-
leiding, het was zuiver samenspel, zoodat
wij gerust mogen spreken van een piano-
viool-avond.

De wat zoete inleiding met de sonate
van Mozart gaf onmiskenbaar de belofte
voor iets zeer bijzonders hetgeen het ver-
volg volkomen bevestigde.

Te begrijpen is dat het publiek opge-
togen was over deze schoone kunst en
dit in een warm applaus tot uiting kwam.

Wij hopen, dat velen een abonnement
zullen nemen voor het volgende seizoen,
opdat dr. de Koos zijn reeds jarenlang
volgehouden strijd met een overwinning
mag zien bekroond.

Pictorial Courant 16 Maart 31

Als vierde en laatste abonne-
menteconcert van de Concertdirectie Dr. G. de
Koos, gaf Henri Temianka Vrijdag in het
Spaarbankgebouw een viool-avond, met
aan den vleugel Earl Fox. Deze nog jeug-
dige Poolse violist gaf in werken van
verschillende grootmeesters der muziek
blijk van zijn groote begaafdheid; zijn spel
is zuiver, beschaafd en vol charme; zijn
voordracht en techniek zijn, in één woord
gezegd: af. Na het eerste nummer, Sonate
G-dur van W. A. Mozart, was het publiek
niet erg enthousiast, maar met de daarna
volgende Symphonie Espagnole van E. Lalo
had hij zijn auditorium voor zich gewonnen
zooals bleek uit een lang aangehouden
applaus.

Zeer verdiend het Temianka zijn mede-
werker in den bijval deelen; de begeleiding
door Earl Fox toch was voortreffelijk.

Met genoegen zullen de muzikale liefheb-
bers in het programma hebben gelezen, dat
men in het seizoen 1931-1932 weder op de
concerten van Dr. De Koos kan rekenen.

VOLKS-UNIVERSITEIT TE ROTTERDAM

CONCERT

TE GEVEN DOOR DEN VIOLIST
HENRI TEMIANKA
OP MAANDAG 16 MAART '31
TE 8 UUR, IN DE SALON DOELE
AAN DEN VLEUGEL: EARL FOX

PROGRAMMA

1. La Folia . . . A. CORELLI—H. LEONARD
(1653-1713) (1819-1890)
2. Sonate G dur . . W. A. MOZART (1756 1791)
Allegro
Allegretto
3. Symphonie espagnole E. LALO (1823-1892)
Allegro
Andante
Rondo

PAUZE

4. Tzigane M. RAVEL (1875)
5. a Melodie GLUCK—KREISLER
(1714-1787) (1875)
b Nigun E. BLOCH (1880)
c Polonaise A dur. . . . H. WIENIAWSKY
(1835—1880)

STEINWAY-VLEUGEL VAN DE FIRMA
RIJKEN & DE LANGE EN C. C. BENDER TE ROTTERDAM

DE PRIJS VAN DIT PROGRAMMA IS 15 CENT

Rotterdam 17 Maart 1931
Henri Temianka. 17 Maart

Van wonderkind tot volsgen
kunstenaar.

Het zal een zestal jaren geleden zijn, dat onze Toonkunstschool zijn wonderkind had. Het was een klein Poolsch-Russisch jongetje, dat onder leiding stond van den heer Blitz en proeven van een verbazingwekkend viooltalent aflegde.

Als rijp artist is Henri Temianka gisteravond in het laatste der Volksuniversiteitsconcerten in Salon Doele opgetreden en heeft hij bewezen, dat hij degelijk verder gewerkt heeft en dat vooral de lessen van Carl Flesch, die zijn latere ontwikkeling leidde, hem goed gedaan hebben.

Dit wil niet zeggen, dat elk genre hem even goed ligt. Composities, die met zijn Oostersch-Slavisch sentiment overeenstemmen, zooals de „Folia” van Corelli en de „Symphonie espagnole” van Lalo werden met groot meesterschap en warm doorvoelden toon gespeeld, terwijl b.v. Mozart's Sonate in G-dur verre bleef van het karakteristieke rococo-teere cachet, dat het werk van dit andere wonderkind vraagt.

Na de pauze was het spel vrijer en krachtiger, vooral in de Tzigane van Ravel, terwijl de Melodie van Gluck, Nigun van Bloch en de Polonaise van Wienawsky prachtige vertolking vonden.

De begeleider Earl Fox gaf juist aan het klassieke werk een buitengewone soepelheid, terwijl het temperament hem in de andere composities wel even in den steek liet.

Het talrijke publiek gaf warme bewijzen van waardeering.

Kunstenieuws.

SALON DOELE.

Volks-Universiteit.

Henri Temianka.

Uit Henri Temianka, den knaap, die nog maar weinige jaren geleden in open bare lessen van de Kunstklassen van onze Toonkunst-Muziekschool eenige sensatie maakte, telkens als hij er op zijn viool ge slaagde proeven gaf van een ongewoon speeltalent en tevens van de voortrefte lijke opleiding, achtereenvolgens bij de Rotterdamsche vioolpaedagogen Joh. Hoeffgen en Carel Blitz, — uit dien knaap is een virtuoos gegroeid, die zich weldra zal kunnen meten met de groote fenomenen, die op reizen over de con certpodia van alle landen tenslotte inter nationale beroemdheid verwerven.

Temianka heeft de violistische en de ar tistische eigenschappen voor zulk een be roemdheid. Hij bewees dat gisteravond in een concert van de Volks-Universiteit. De beide eigenschappen zijn nog niet tot een volmaakte harmonie vereenigd; de vir tuoos, die zich een roes speelt aan zijn eigen toon en zijn eigen bijna alles omvat tende vaardigheid, wint het vooralsnog van den kunstenaar.

Deze vertoont zich nog wat schuch ter, laat zich nog gevangen houden in de weelde van de schitterende vakke drevenheid. Alleen in muziek, die den jongen violist uit het hart gegrepen is, zijn temperament om zoo te zeggen tot meezingen dwingt, openbaart zich vlam mend of in sterke spanningen ook de kunstenaarsbezieling. Dergelijke vervoer ringen kwamen voor in Ravel's Tzigane, in Bloch's Nigun, in Wieniawski's Polo naise in A. Zij hieven het spel op een peil van sterke dichtertelijkheid en stichtten de aandoenlijke oogenblikken van den avond. De toon van de viool kreeg dan meer dan de enkel uit buitengewone tech nische vermogens ontstane schoonheid; hij werd diep verinnigd met de zingende kracht van inspiratie.

Klankschoon bleef Temianka's spel voortdurend, maar in de voordracht van klassieke muziek leek het temperament te worden gedwongen tot objectiviteit. Co relli's variatie-reeks La Folia en Mozart's Sonate in G kregen dusdoende iets docee rends, iets uiteenzettends. Drie stukken uit de Symphonie Espagnole van Lalo vormden ten opzichte van de twee verschillende openbaringen van Temian ka's virtuozenwezen een soort fraai gezongen tusschending, waarin even wel bij alle beheersching, de rhyt men niet de volle pittigheid en vooral niet de geraffineerde elegance uitleeften. Temianka is nog jong en hij kent „slechts” bijna alles.

Aan den vleugel werd hij vergezeld door een hier onbekenden pianist, Earl Fox ge naamd Deze kweet zich van zijn taak met wisselende verdienstelijkheid, maar altijd van zessen klaar.

KUNST.

HENRI TEMIANKA

Volksuniversiteit

Kleine kinderen worden groot.

Er was eens een plenter jochie, dat spelen mocht op de uitvoeringen door de Kunstklassen van onze muziekschool van „Toonkunst”, na de lessen te hebben genoten van de heeren Hoeffgen en Carl Blitz.

Zijn leeraren en het publiek en al wie be vriend was met Henri Temianka, van origine een Pool, doch toch groot geworden in Rotter dam, hadden aan dit spel, wat de Duitscher noemt, een „belle Freude”.

En terecht!

Het jochie werd grooter, trok de wereld in ter verdere studie, stelde zich te Philadelphia onder leiding van den meester-violist Carl Flesch en nu.... nu keert de Toonkunst-leerling als een gerijpt kunstenaar naar de Maasstad terug en heeft gisteravond, als solist op het laatste der concerten voor de leden van de Volks-universiteit, deze van zijn opmerkelijk talent en de verheugende ontwikkeling daarvan vermogen te overtuigen.

Temianka, die ongetwijfeld een geboren viooltalent is, zal tot de hoogte der allergrootsten kunnen stijgen, als hij zijn, nu reeds dikwerf aanzienlijke techniek nog zal weten te verfijnen en te verdelen, als hij een lichte neiging om tegen den toon aan te strijken — een heel enkel maal — zal weten te overwin nen; als hij, in sterk bewogen oogenblikken van nog vollediger beheersching blijk geeft en als hij tot zuiverde begrip niet alleen van ver schillende stijlen zal zijn gekomen doch ook — want Temianka heeft veel temperament en voelt blijkbaar sterk wat hij speelt, — zich over het geheel toch nog vollediger zal willen geven.

Dezen avond bleef zijn spel nu en dan nog wel eens wat te verstandelijk-beheerszaam, gaf hij niet alle bewogenheid en klankwarmte, die de compositie vroeg; verlangde men naar harts tochtelijker uiting nu van dit ontegenzeggelijk zoo rijk muzikaal gemoed.

Maar Temianka heeft in „La Folia”, in Lalo's „Symphonie Espagnole”, vooral echter na de pauze, in de technisch ook voortreffelijk gespeelde „Tzigane” van Ravel, in „Melodie” van Gluck-Kreisler, in de hem blijkbaar wel zeer na liggende compositie van Bloch „Ni gun” en in de brillante „Polonaise in A dur” van Wienawsky prachtige dingen gedaan, die hem tot een der vooraanstaande violisten stem pelen.

In Earl Fox had hij een bovenal volgzzaam begeleider, wiens techniek zeer lofwaaardige kwaliteiten bleek te bezitten, al klopte dan niet altijd alles precies en al miste een enkel forto den levenden klank.

B.

Henri Temianka

Le Matin (3 mars 1931)

LE VIOLONISTE HENRI TEMIANKA qui prêter son concours au concert organisé le 17 mars prochain, au Cercle royal artistique, par le Cercle musical juif

La Comédie 13 Mars

Récital de violon Henri Temianka.

Henri Temianka, qui se produira au Cercle royal artistique, rue Arenberg, le 17 mars 1931, à 8 1/2 h., sous les auspices du Cercle musical juif, nous arrive après une triomphale tournée en Hollande, Suède, Norvège et Autriche. Partout les critiques ont été unanimes à déclarer que Temianka malgré son jeune âge possède déjà une maîtrise parfaite. C'est un artiste d'une tonalité exquise, d'une technique habile et d'une force interprétative. Son programme pour la soirée est remarquable car il nous fera entendre et goûter du Mozart, du Lalo, du Szymanowsky et du Zsolt (ces deux derniers n'étant pas très connus ici).

Nous sommes certain que Temianka ajoutera un nouveau fleuron à la couronne du Cercle musical juif

La Comédie (6 mars 1931)

Récital Henri Temianka.

Pour son sixième concert d'abonnement qui aura lieu le mardi 17 mars 1931, à 8 h. 1/2, au Cercle royal artistique, rue Arenberg, Anvers, le Cercle musical juif aura la bonne fortune de présenter à son fidèle public un violoniste de premier choix, qui se fera entendre à Anvers pour la première fois.

Henri Temianka commença ses études à l'âge de six ans chez Carel Blitz. Sur le conseil de Bronislaw Huberman, qui prit grand intérêt à l'enfant doué, il les poursuivit chez le professeur Willy Hess, au Staatliche Hochschule für Musik, à Berlin, et les termina chez Jules Boucherit, à Paris.

C'est alors que le grand violoniste Carl Flesch l'entendit et son impression fut telle qu'il l'emmena en tournée aux Etats-Unis d'Amérique d'où bientôt on reçut les échos de ses premiers triomphes.

La location est ouverte dès ce jour à la maison G. Faes, 16, marché aux Souliers. Prix des places, de 10 à 30 francs.

Cercle Royal Artistique - Koninklijke Kunstkring

rue Arenberg straat

Cercle Musical Juif

A. S. B. L. - V. Z. M. B.

Mardi, 17 Mars 1931

Dinsdag, 17 Maart 1931

6ième Concert d'Abonnement

6de Abonnementsconcert

Récital de Violon

Viol-voordracht

Henri Temianka

Au Piano : Mr Carl Fox
Am den Meugel :

Piano : Steinway de la maison
Meugel : Anthonis van het huis

Prix : Frs 3.-
Prijs :

LE VIOLONISTE HENRI TEMIANKA
qui prêtera son concours au concert or-
ganisé le 17 mars prochain, au Cercle
royal artistique, par le Cercle
musical juif

Récital de violon Henri Temianka.

Henri Temianka, qui se produira au Cer-
cle royal artistique, rue Arenberg, le 17
mars 1931, à 8 h. 1/2, sous les auspi-
ces du Cercle musical juif, nous arrive
après une triomphale tournée en Hollande,
Suède, Norvège et Autriche. Partout les cri-
tiques ont été unanimes à déclarer que Te-
mianka malgré son jeune âge possède dé-
jà une maîtrise parfaite. C'est un artiste
d'une tonalité exquise, d'une technique ha-
bile et d'une force interprétative. Son pro-
gramme pour la soirée est remarquable
car il nous fera entendre et goûter du Mo-
zart, du Lalo, du Szymanowsky et du Zsolt
(ces deux derniers n'étant pas très connus
ici).

Nous sommes certain que Temianka
ajoutera un nouveau fleuron à la couron-
ne du Cercle musical juif

Récital Henri Temianka.

Pour son
sixième concert d'abonnement qui aura
lieu le mardi 17 mars 1931, à 8 h. 1/2, au
Cercle royal artistique, rue Arenberg, An-
vers, le Cercle musical juif aura la bonne
fortune de présenter à son fidèle public un
violoniste de premier choix, qui se fera en-
tendre à Anvers pour la première fois.

Henri Temianka commença ses études à
l'âge de six ans chez Carel Blitz. Sur le
conseil de Bronislaw Huberman, qui prit
grand intérêt à l'enfant doué, il les pour-
suivit chez le professeur Willy Hess, au
Staatliche Hochschule für Musik, à Ber-
lin, et les termina chez Jules Boucherit, à
Paris.

C'est alors que le grand violoniste Carl
Flesch l'entendit et son impression fut tel-
le qu'il l'emmena en tournée aux États-
Unis d'Amérique d'où bientôt on reçut les
échos de ses premiers triomphes.

La location est ouverte dès ce jour à la
maison G. Faes, 16, marché aux Souliers.
Prix des places, de 10 à 30 francs.

RECITAL

CERCLE MUSICAL JUIF.

Violonrecital Henri Temianka.

Dinsdagavond stelde de actieve « Cercle musical juif » ons, in de zeer flink bezette zaal van het Kon. Kunstverbond, den jongen violist Henri Temianka voor.

Het eerst deel van het programma bevatte werk van Corelli-Leonard (La Folia), van Mozart (« allegro » en « allegretto » uit de « Sonata G dur ») en van Lalo (« Spaansche Symphonie »).

Elders in beslag genomen, moesten we ongelukkig genoeg haast dit heele deel missen; we kwamen nog juist bijtijds om de laatste zinnen van het werk van Lalo op te vangen en om getuige te zijn van het zeer groote succes, dat de nog jonge virtuoos met dit overbekende en lang niet gemakkelijke werk behaalde.

Zoo maakten we dan door het tweede gedeelte volledig kennis met het reeds betrekkelijk rijpe werk van Temianka.

Dit tweede deel bracht werk van Szymanowski (« Notturmo e Tarantella »), van Glück-Kreisler (« Melodie »), van Bloch (« Nigun »), van Boccherini-Kreisler (« Allegretto ») en van Wieniawski (« Polonaise in la groot »).

Blijkt de sonoriteit van Temianka in alle registers niet even sterk en rond, ze is daarentegen overal even zuiver; deze virtuoos houdt van een nette en duidelijke zetting; hij fraseert doorgaans intelligent en met smaakvolle nuanceering, terwijl ook kracht en beteekenis der rhythmische figuren maar zelden uit het oog worden verloren. De techniek is voldoende ontwikkeld om een diepere vertolking met succes toe te laten; en daarin schuilt dan ook de reden van Temianka's grooten bijval en van den zuiveren en voortdurenden indruk, dien hij op de geestdriftig gestemde zaal maakte.

« Notturmo e Tarantella », van Szymanowski, stelde al deze schitterend-belovende hoedanigheden in volle licht; en met de volgende vier kleinere stukken wist de virtuoos de meest verscheidene stemmingen te

verwezenlijken en de meest uiteenlopende gevoelens te verwekken.

We hopen vast dezen jongen, en reeds zeer knappen virtuoos nog meermaals te hooren.

De uitstekende, uitdrukkingvolle en toch bescheiden klavierbegeleiding van Earl Fox voerde dezen muziekavond mede op tot een zeer zuiver en weldoend muzikaal genot.
J. H.

Beaux-Arts

Le Courrier d'Anvers

MUSIQUE

RECITAL HENRI TEMIANKA

Nous ignorons s'il est exact que M. Henri Temianka est né à Anvers, qu'il habite même en cette ville; mais nous remercions le Cercle Musical Juif qui nous a procuré la joie d'apprécier un tel artiste réputé à l'étranger où il s'est fait applaudir dans de nombreuses villes.

Car ce violoniste est un beau virtuose qui joue de façon éblouissante et s'avère profondément sympathique. Son jeu est d'une belle sonorité, très pur, simple aussi; il s'imprègne également de souplesse et de sensibilité. On le vit lorsqu'il interpréta du Mozart et du Szymanowski.

Au reste, tout le concert fut intéressant et M. Temianka connut un véritable triomphe quand il joua les œuvres courtes et variées de Kreisler, Bloch, etc.

Journal d'Anvers 20/3/31

Cercle Musical Juif

Le Violoniste Temianka

Voici la première fois, croyons-nous, qu'on put applaudir à Anvers, mardi soir, le violoniste Henri Temianka, qui a déjà connu des triomphes à l'étranger.

Mais ce début à Anvers aura certes des lendemains, car M. Temianka connut ici un incontestable triomphe. Le public, très averti qui suit les beaux concerts du Cercle Musical fut littéralement subjugué par le jeu de ce virtuose: technique remarquable, toute en souplesse, en nuances, sonorité à la fois ample et pure; intelligence musicale profonde et surtout, éblouissante virtuosité.

Et M. Temianka a sur le plateau une tenue parfaite: il joue avec simplicité, sans contorsions, à l'encontre de certains violonistes qui ont des attitudes, vraiment déplaisantes. Peut-être lui manque-t-il encore le style, mais cela viendra, car M. Temianka possède toutes les qualités pour devenir l'as des as... C'est un nom à retenir.

On entendit mardi un « Nocturne » de Mozart, joué avec une rare délicatesse; une « Tarentelle » de Szymanowski, enlevée avec brio; la « Symphonie Espagnole » de Lalo, et l'inévitable « Folia » de Corelli. Des pages de moindre envergure, des maîtres Wieniawski, Glück-Kreisler, Bloch, Boccherini, toutes rendues avec talent, avec goût, avec vélocité, valurent au jeune artiste rappels sur rappels. Au piano, M. Carl Fox se montre pour l'exécutant un collaborateur attentif et discret.

Bref, succès complet.

LA SOIREE

Le matin

CERCLE MUSICAL JUIF

Le violoniste Temianka remporte un éclatant triomphe

Je crois que c'est la première fois que ce jeune et étincelant virtuose du violon, qui récolte déjà de vibrants succès dans tous les grands centres d'art du monde, se fait applaudir à Anvers. Il habite notre ville cependant, et y est né, m'assure-t-on. Mais nul n'est prophète en son pays. Et il a fallu que le Cercle musical juif, à qui l'on doit déjà tant de fécondes initiatives le produise ici, en récital, au Cercle artistique, pour que sa renommée — quasi universelle, pénétre jusqu'à nous.

On peut croire qu'elle y sera, du coup, solidement implantée — car le succès de M. Henri Temianka fut, hier, étourdissant. Au reste, à des qualités de sonorités d'une pureté cristalline, de musicalité exquise et d'éblouissante virtuosité, M. Temianka joint une attitude simple, sympathique, modeste.

Il joue sans se contorsionner, sans de ces airs penchés à la tsigane, ou de ces poses agressives et de défi, qui sont d'un si déplaisant effet pour l'auditeur.

Si M. Temianka ne possède pas encore cette envergure du style des grandes vedettes du violon, il ne manque ni de souplesse nuancée, ni de fine sensibilité, et il nous en donna dans son récital d'hier, devant un public de choix, très connaisseur et tout à fait emballé, semblait-il, à entendre les chaleureux applaudissements qu'il décerna au jeune virtuose, quelques radieux échantillons. C'est dans Mozart et dans Szymanowski (Nocturne et Tarentelle), qui figure trop peu sur les programmes de nos récitals, dont il varierait, agréablement, le trop monotone menu, que la jeune maîtrise de M. Temianka se fit le mieux valoir. Par exemple, le finale de la « Symphonie Espagnole » fut pris dans un mouvement trop lent, et pour Carelli (l'inévitable « Folia », évidemment, comme si ce fécond musicien n'avait jamais écrit autre chose!) l'artiste manque de classique tenue et d'autorité.

Les petits hors-d'œuvre habituels (Glück-Kreisler, Bloch, Boccherini-Kreisler et Wieniawski) furent signalés avec une dextérité éblouissante, et longuement acclamés. Succès, qui nous paraît décisif. M. Carl Fox tint le piano avec autant de distinction que de discrétion.

Pour la fin de sa saison, le C.M.J. nous promet quelques sensationnelles soirées encore. Le 13 mai, aura lieu un récital Lotte Lehmann; le 7e concert d'abonnement aura lieu le 29 avril, sous la direction de M. Daniel Sternfeld, et avec le concours de la cantatrice Paula Fissel. Enfin, le mercredi 20 mai, concert extraordinaire, qui nous ramène le grand virtuose du violon: Jascha Heifetz.

G. Davenel.

Récital Henri Temianka au Cercle musical juif. — Le prodigieux violoniste Henri Temianka se révéla mardi soir, au Cercle Artistique, au public anversois.

M. Temianka, malgré son jeune âge, est au-dessus de toute critique. Sa technique est impeccable, ses interprétations profondément émouvantes.

M. Temianka interpréta « la Folia » de Corelli-Léonard, une élégante « Sonate » de Mozart, du Gluck et du Boccherini, dans un style très pur, nettement classique.

Le méritant violoniste nous donna ensuite la « Symphonie Espagnole » de Lalo — si chère à Thibaud — qui fut admirablement rythmée et richement colorée.

Le programme comprenait en outre un « Nocturne » et une « Tarentelle » de Szymanowski, que M. Temianka exécuta en y mettant tout son cœur.

La soirée se termina par une « Polonaise » de Wienawski, mais le talentueux musicien dut encore donner quelques bis, car la perfection de son jeu, l'émotion sincère qui s'en dégage, et la beauté de sa sonorité, subjuguèrent l'auditoire enthousiaste.

Il convient de féliciter également M. Karl Fox, le collaborateur intelligent et dévoué du violoniste, qui tint le piano avec un goût et un talent très surs.

Encore un beau concert à l'actif du Cercle musical juif, et ce ne sera heureusement pas le dernier de la saison: Lotte Lehmann et Heifetz sont annoncés pour les 13 et 20 mai.

La Comédie 20 mars 1931 R. N.

PRIJS f 0.25.

CH. F. RIJKEN & CO.

NOORDEINDE 154

GRAMOFOONS EN RECORDS
AGENTSCHAP AMERICAN BRUNSWICK
STEINWAY & SONS PLEYEL-C. BECHSTEIN

PROGRAMMA

CONCERTDIRECTIE DR. G. DE KOOIJ. SCHOUTENSTR. 48

TELEGRAMADRES: MUSIKOS-DEN HAAG. TEL. 74874

A'dam 19 Meert

SEIZOEN 1930-31

GABRIEL GAVEAU MAISON FONDÉE EN 1911 PARIS
DUCANOLA GUNTHER
RADIO
FEURICH RÖMHILDT
C. F. VAN DER DOES
PIANO HANDEL VAN 1840
HO FLEVERANCIER
LANGE HOUTSTR. 9. DEN HAAG

VIOOL-RECITAL HENRI TEMIANKA.

Telegraaf

Rasecht virtuoos.

Henri Temianka speelde Wieniawsky's vioolconcert, dat eindigt met een Allegro „alla Zingara“, en zijn programma bood ook Ravel's „Tzigane“ en nog 'n Polonaise van Wieniawsky. Deze drie werken nemen het leeuwendeel van een avond, en getuigen alzoo van een bijzondere voorkeur. Een bepaalde voorliefde voor het zigeunerachtige, het ietwat wilde, improviserende spel, waarin bewust gepoogd wordt een overdaad van hartstochtelijkheid en gevoel te verdringen door middel van een ietwat bruiske en stormachtige virtuositeit.

Deze voorkeur van Henri Temianka betee- kent natuurlijk ook een uitgesproken aanleg in die richting. Juist in dit genre geeft hij het meeste van zijn kunst, vindt hij de beste gelegenheid om rustig en zeker, met iets ingehou- dens, maar feilloos zijn bedoelingen te uiten. Het zijn geen diepzinnigheden die hij zoekt, veeleer stormen aan de oppervlakte; maar het zijn din- gen die ons zeer wel raken, die het toch maar prachtig doen!

In zoo'n concert van Wieniawsky wist hij door de warmte waarmee hij bijvoorbeeld de Romance speelde, ons geheel te doen vergeten, hoeveel wij feitelijk misten aan de orkestrale onderkleur, die zijn begeleider, Earl Fox, niet bij machte was met zijn klavierspel te sugge- reeren. Daar was Henri Temianka volkomen in zijn element, daar bracht hij levendigheid, gaf hij tal van fijne trekjes, een prachtige klank. Jammer dat dit vermogen bij hem ook ge- paard gaat met een zekere eenzijdigheid. De G-dur sonate van Mozart, het eenige werk van dien aard dat hij speelde, bezat lang niet de kracht en de afgerondheid van de andere wer- ken; het was lang niet zoo overtuigend. Er zijn gedeelten in Mozart's vioolsonates, waar, terwijl het klavier de leiding overneemt, de viool zoo- maar wat verder zich bezighoudt... tenminste zoo leek het in Temianka's weergave. En toch is het anders: geen beurtzang, maar een samen- zang moet het zijn.

Wie zooveel anders kan, behoeft zich over het falen in een enkel opzicht echter niet al te zeer te schamen. Wij zijn dan ook dezen Mozart snel genoeg vergeten, en ruimschoots tevreden met het andere wat de solist ons bracht.

Hij speelde voor een kleine zaal, die vrij goed bezet was, en die zoo enthousiast over zijn spel- bleek, dat Henri Temianka ons ongetwijfeld vaker daarop zal komen vergasten.

Ld.

De Tijd

MUZIEK.

CONCERTGEBOUW — AMSTERDAM.
(Kl. Zaal)

Henri Temianka.

Over het spel van den jongen Pool Henri Temianka spraken wij onlangs terloops naar aanleiding van zijn optreden gedurende een der volksconcerten van het Concertgebouw, waar hij Lalo's „Symphonie Espagnole“ (met orkestbegeleiding) ten gehoor bracht. Zijn kunst is in zooverre eenzijdig, dat zij een uit- gesproken virtuoos karakter draagt. Dus thans bevinden wij ons midden in het probleem der al of niet laakbaarheid van het virtuosendom. De zaak is echter niet zoo ernstig. Een virtu- oos in den zuiveren zin des woords is im- mers niets anders dan een „meester in de kunst“, een uitblikker dus. Er is evenwel gra- datie in kunst, in meesterschap en ook in uit- blinken. Zoolang er figuren bestaan als Henri Temianka zal de door velen gehate „helden- vereering“ niet slechts tot het verleden be- hooren.

Hij speelde gisteravond o.a. het Concert (in d kl. t.) van Wieniawsky en Ravel's „Tzi- gane“ werken, die voor een groot gedeelte geschreven zijn om den uitvoerende gelegen- heid te geven zijn violistische handigheden te etaleeren. Het bleef niet alleen hierbij, want Mozart diende als openingswoord en na de pauze trof ons de doorleefde, volkomen ver- innerlijkte voordracht van de door Kreisler bewerkte „Melodie“ van Gluck, dat gevolgd werd door Ernest Bloch's „Nigun“, op zichzelf een verwaterd en weinig zeggend onschuldig- heidje. Zóó gespeeld, liet men nauwelijks op de waarde van de compositie.

Velen zijn geroepen, maar weinigen uitver- koren.

Soepele rhythmiek en veerkracht zijn de karakteristieken van Temianka's vioolspel, welke tot in alle details frappeeren en van maat tot maat zijn merkwaardig Oostersch temperament verraden. Een gekristalliseerd mixtuur van durf en voorzichtigheid, een ge- harnast élan. Hier speelde een virtuoos van edel ras, een jong bevoorrecht talent dat zijn meesterlijke techniek in dienst stelde van een enigszins ingetogen, maar tegelijkertijd pikan- te, intens gepassioneerde en gesperde voor- dracht.

De begeleidingen van Earl Fox waren in alle opzichten den jongen virtuoos waardig.
J. C.

HENRI TEMIANKA.

Van den violist Henri Temianka, die gister- avond in de kleine zaal van het Concert- gebouw optrad, kon ik nog de Polonaise van Wieniawski en een toegift hooren. Weinig, maar voldoende om te ondervinden, dat hij de buitengewoon gunstige indrukken, welke hij met zijn debuut in het vorig seizoen hier wekte, ten volle bevestigde. Een stuk als Wieniawski's Polonaise laat den speler uiteraard van den violistischen kant zien, doch die is bij Temianski ook prima: alles in zijn spel is meesterlijk beheerscht, gaaf en fijn gecultiveerd en men hoort tevens ook het rasechte en intens-muzikale van zijn persoon- lijkheid. Het bezoek viel nog al mee en het succes was geestdriftig; de begeleider Earl Fox kreeg daarvan ook zijn rechtmatig aan- deel. Wij zullen Temianka graag tot onze ge- regelde gasten rekenen.

H. R.

*Algemeen Handelsblad
Amsterdam 10 April 1931*

MAATSCHAPPIJ VOOR TOONKUNST TE LEIDEN
(97STE MAATSCHAPPELIJK JAAR)

TWEEDE GEWOON CONCERT
OP VRIJDAG 20 MAART 1931, DES AVONDS TE 8 UUR
IN DE STADSGEHOORZAAL,
TE GEVEN DOOR DEN VIOLIST

HENRI TEMIANKA
AAN DEN VLEUGEL: EARL FOX

PROGRAMMA:

1. Sonate A dur. W. A. MOZART (1756--1791)
Allegro
Andante
Allegro
2. Symphonie espagnole E. LALO (1823--1892)
Allegro
Andante
Rondo
3. Tzigane M. RAVEL (1875)
- 4a. Melodie GLUCK--KREISLER (1875)
- b. Nigun E. BLOCH (1880)
- c. Polonaise A dur H. WIENIAWSKY (1835--1880)

PAUZE

De Steinway-Vleugel is uit het Magazijn van de Firma C. C. BENDER, alhier

Plaatsbespreking van Dinsdag 17 Maart af, van 10 uur v.m. tot 6 uur n.m. bij de Firma EGGERS, Botermarkt 14.

De deuren zullen gedurende de uitvoering der nummers gesloten zijn.

Het rooken is in het geheele gebouw, behalve in de Koffiekamer, verboden, dus ook in de gangen.

Vertrek tram Oegstgeest 7.35

Leidsch MUZIEK. Dagblad 21/3/31

MAATSCHAPPIJ VOOR TOONKUNST.

Henri Temianka.
Earl Fox.

Vóór ze hun eerste programmanummer hadden ten einde gespeeld, het was een eenvoudige violsonate van Mozart, wisten we met onfeilbare zekerheid dat we te doen hadden met een tweetal rasechte muzikanten, met menschen die in hun spel bekenen dat muziekmaken hun grootste vreugde is. Deze opmerking peilt niet diep en reikt niet hoog, ze beweegt zich op het plan, dat de muziek als spel stelt en voor het oogenblik de kunst in haar de kunst laat, maar die als ingegeven door een eersten indruk toch van groot belang is omdat in dat vreugdevolle iets ongemeen innemends ligt. Is dit van algemeene gelding, voor jonge musici klemmt het in bijzondere mate. Door hun prettige en beminlijke manier van spelen, die zoo heerlijk de vreugd gaf van de jeugd, maakten zij de hoorders wel zeer toegankelijk voor dat wat er achter hun spel school en waarvoor die hoorders ten slotte ook waren gekomen. De indrukken volgden elkaar snel op. Toen ze de sonate ten einde hadden gespeeld wisten we even zeker, dat we hadden geluisterd naar een paar rasechte kunstenaars, naar menschen, die het ondoorgrondelijk vermogen bezitten door hun spel ontroering te wekken. Met de Mozart-sonate hadden zoowel de violist Temianka als de pianist Fox het pleit gewonnen. Juist door haar eenvoud, haar openheid en helderheid is zoo'n Mozart-sonate zoo'n betrouwbare toetssteen. Zoo gaaf en zoo af, zoo verzorgd in detail en in stijl, zoo schoon van sensueelen klank en zoo roerend van trefenden inhoud hoorden we zelden Mozart spelen. Deze homogene voordracht verdiende de hoogste keur en ze was bestemd om in den verderen loop van den avond onovertroffen te blijven. Het ware ons veel liever geweest als na deze sublieme Mozart iets anders was gekomen dan de luidruchtige Symphonie Espagnolle van Lalo die met pianobegeleiding te moeten genieten altijd een twijfelachtig genot is. Maar ontkend kan niet worden dat Temianka het met den noodigen zwier en de noodige virtuositeit en het finale vooral, verreweg het beste van de heele „symphonie" met de noodige fijnheid en élégance voordroeg. In de kleinere stukken na de pauze toonde de violist zoowel zijn groote beheersching van het instrument als zijn persoonlijkheid in de voordracht. Zoo worden hier genoemd de aantrekkelijke Tzigane van Ravel, waarin ook de pianist zich bijzonder onderscheidde, maar bovenal een hooggestemd „Nigun" van Ernest Bloch. We weten niet of dit stuk van 's componisten eigen vinding is dan wel of het als violstuk met piano een, laat ons zeggen, bewerking is van een in de Joodsche traditie levende melodie. („Nigun" beteekent: melodie van improvisatorisch karakter; 't is een der „Three pictures of Chassidic Life" onder den titel van „Baal Shem" = de Man van den Naam = de Profeet, door Bloch aan 't licht gebracht). Hier vooral toonde zich de jonge Temianka de gerijpte kunstenaar, die met zelfstandig oordeel de muziek in beeldenden klank zet. Na het slotstuk (A-dur Polonaise van Wieniawsky), toen aan de toejuichingen geen einde kwam, speelde hij nog in prachtig gezongen toon eerst het Rondino van Beethoven--Kreislere en daarna een Schotsch volksliedje. De voortreffelijke pianist, wien ongetwijfeld mede de huldebetuigingen van het publiek golden, werd telkens door den violist zeer terecht in die hulde betrokken. We zijn het Bestuur van het „Leidsche Toonkunst" erkentelijk voor de kennismaking met deze talentvolle artisten, die we hier gaarne op ons podium zullen wederzien.

Steinway-vleugel: magazijn Bender.

Nieuwe Leidsche Courant 21/3/31

MAATSCHAPPIJ VOOR TOONKUNST

HENRI TEMIANKA.

Henri Temianka is enorm virtuoos-speler. De viool heeft technisch voor hem geen geheimen. Zijn streek is geweldig beheerscht, hetzij hij breed en magistraal de onen uit laat vloeien, hetzij het snels'e passagespel van hem wordt geëischt. De vaardigheid zijner linkerhand is fameus. De tonen zingen breed uit onder zijn greep of ze tintelen en flonkeren als dwarrelende goudstoffjes onder het zonlicht. Hij weet ze te doen glansen in stille schonoheid als matte parels of te doen gloeien als de lichende facetten van een brilant. Zijn dubbelgrepen, zijn octavespel, zijn flageoletten in de hoogste posities, het is alles vlekkeloos zuiver. En dit gaat alles als van zelf, alsof er nauwelijks oefening aan vooraf is gegaan.

Hij begon met de Sonate in A dur van Mozart, een werk vol zang en melodie, vol glinsterende schoonheid van fijnemelismen en klankarabesken. Alles ragfijn; geschreven met het oog op het scheppen van een volmaakte vorm, terwijl Mozart toch steeds immer zóó vol van „Sangfreudigkeit" blijft, dat het uiterlijk het innerlijk nooit schaaft. Het wil ons altijd oeschijsen, dat het allerfijnste van zoon Sonate van Mozart in de groote zaal nooit goed to' zijn recht komt. De ruimte is er te groot voor. 't Is kamermuziek die men zou willen hooren in een salon met het gedempte licht van kristallen luchters.

Eigenlijk hadden we deze sonate op dit programma gaarne gemist.

De overige werken zijn, uit zuiver muzikaal oogpunt niet „ebenbürtig" aan Mozart. Bij Mozart is alle bravour uitgesloten en de violist toonde dit door zijn beheerscht spel ook zeer goed te gevoelen.

De overige werken lagen meer op het terrein van de uiterlijke violistische bravour en daarin is Temianka ons niets schuldig gebleven.

Men ken de „Symphonie Espagnol" van Lalo, zooals men weet, eigenlijk geschreven met orkesbegeleiding. Ondanks het voortreffelijke spel van den kunstenaar aan den vleugel, Earl Fox, kon deze ons het orkes niet doen vergeten. Men mist de rechte sfeer. Dat is niet de schuld van den begeleider, maar van diens klavier-uittreksel.

Men kon onmiddellijk opmerken, dat de heer Temianka zijn violpartij hier geheel anders, krachtiger, aanpakte dan in zijn Mozardspel. Hier het virtuoosspel in zijn hoogste potentie; een spel, waarvoor geen moeilijkheden bestonden. Vooral 't Andante werd in grooten stijl gespeeld, terwijl het Rondo weer zinderde van een hevigen gloed.

Ook bij de nummers na de pauze was de heer Temianka recht in zijn element, terwijl Earl Fox hem vaardig en accuraat ter zijde stond. Het begon met de bekende „Tzigane" welke Ravel indertijd schreef voor de Hongaarsche violiste Jelly d'Arangi. Over dit bravourstuk met zijn Zigeunermentaliteit welke zich uit in allerlei grilligheden, behoeven we niet nader uit te weiden. De voordracht ervan was schitterend. Een gedragen Melodie van Gluck, bewerkt door Kreisler, bracht een rustige afwisseling.

Toen volgde „Nigun" van Ernest Bloch en eindelijk de bekende A-dur Polonaise van Wieniawsky, alles onder ademlooze stilte aangehoord.

De Geheerzaal was niet zoo goed bezet als we bij de concerten van Toonkunst gewend zijn, maar de toch nog vele aanwezigen werden bij herhaling niet moede den beide uitvoerenden hun hulde te betuigen, zoodat aan het slot nog tweemaal een toegift werd verstrekt.

Zoowel voor de uitvoerenden als voor het Toonkunstbestuur is het een succesvolle avond geworden.

Steinway-vleugel uit het magazijn van Bender.

Henri Temianka—Earl Fox.

De eerste kennismaking met den jongen violist Temianka heeft ten opzichte van zijn kunnen gevoelens van appreciatie opgewekt. Naar men ons mededeelde is hij Hongaar, die, vroeger in Holland zijnde, in Rotterdam zijn eerste muzieklessen kreeg. Als dit waar is, is 't niet onaardig hem dan nu op het concertpodium terug te zien. In goed verzorgd samenspel met den pianist Earl Fox hoorden wij „Sonate A dur” van Mozart. 't Wilde ons voorkomen in deze Mozart-interpretatie, dat deze twee jonge kunstenaars goed op elkan- der ingesteld zijn. Temianka betoonde zich een zeer bekwaam violist, die de werken technisch volkomen belicht. Met de uitvoe- ring hiervan ging het in stijgende lijn. De Mozart-vertolking was wat toon, klank en atmosfeer betreft, wel van goeden huize, maar was toch nog wat eenzijdig sensitief. Zeer délicaat, zou men toch iets meer gees- telijke mengeling over het geheel niet mis- plaatst kunnen noemen. Het Andante was rank in Mozart-stijl gehouden. Earl Fox heeft een respectabele techniek, die hij handig weet te gebruiken. Wij zien in hem niet alleen een begeleidend pianist, maar ook iemand, die musiceert. Zoo maakte hij de orkestpartij van de „Symphonie espagnole” van Lalo tot een zeer aanvullend muziekstuk, wat niet gemakkelijk is. De violist geraakte hier goed op dreef. Zijn violistische virtuositeit kon hij hier volop

tot uiting brengen, zijn vergevorderde streek en zijn aangeboren spelgemakke- lijkheid.

De violist had aan zich zelf eischen ge- steld; eerst „de sonaten” van Mozart met de eigenaardige intuïtief evenwichtige be- lichtingen, dan het werk van Lalo, tech- nisch zoo moeilijk, geheel op virtuositeit in- gesteld. Temianka heeft dit fameux ge- speeld, nobel en warm-innig aangevoeld, met overal technische en essentiële stipt- heid. 't Werk zelf doet ons altijd wat pa- thetisch aan, maar er viel bij den vertol- ker verdieping op te merken, die het rij- ker maakte en verfraaide. Zoo ontstak zijn auditorium in geestdrift en juichte hem toe. In allen eenvoud deelde hij dit hulde- betoon met zijn partner.

Na de pauze het zoogenaamd klein werk, dat er ook mocht wezen. Van deze reeks zij allereerste „Melodie” van Gluck-Kreis- ler genoemd, waarvan de uitvoering voor- treffelijk intensief en rein van geluid was. „Tzigane” van Ravel bekroonde in techni- sche betekenissen zijn interpretatie, een bi- zar ontzaglijk moeilijk modern Paganini- nummer, waarin hij in niets te kort kwam. Met virtuositeit werd hij gesecondeerd. Verder speelde hij nog „Nigun” van Bloch en „Polonaise A dur” van Wieniawsky, waarin behalve vaardigheid, gesoigneerde muziekvisie, welke noodzakelijk is, gegeven werd. Na het langdurig en onophoudelijk applaus speelde Temianka „Rondino” van Beethoven-Kreisler, dat hij buitengewoon innig en zuiver van inzicht vertolkte. De begeleidingen op den Steinway-vleugel klonken voldragen, maar nooit te veel. Dat het succes groot was blijkt uit den twee- den toegift, welke gespeeld moest worden: „Anny Lawrie” a Scottish time, waarna de ongedwongen toejuichtingen opnieuw aangeheven werden voor den jongen vir- tuoos van edel ras en veel talent, die zijn voortreffelijke techniek aan zijn gepas- sioneerde voordracht ten dienste stelt.

J. K.

PRIJS f 0.25.

C.H.F. RIJKEN & CO.
NOORDEINDE 154

GRAMOFOONS EN RECORDS
AGENTSCHAP AMERICAN BRUNSWICK
STEINWAY & SONS PLEYEL-C. BECHSTEIN

PROGRAMMA

CONCERTDIRECTIE DR. G. DE KOOS. /SCHOUTEN/STR. 48

TELEGRAMADRES: MUSIKOS-DEN HAAG. TEL. 74874

Lochem 23 Maart

SEIZOEN 1930-31

GABRIEL GAVEAU MAISON FONDÉE EN 1911 PARIS
DUCANOLA GÜNTHER

RADIO
FEURICH RÖMHILDT
C.F. VAN DER DOES
PIANO HANDEL VAN 1840
HOFFLEVERANCIER.
LANGE HOUT/STR. 9. DEN HAAG.

Cochemsche Courant
TEMIANKA. 21 Maart '31

Het werd gisteravond weer duidelijk welk een buitengewoon voorrecht het is, dat wij hier in Lochem, dank zij de Garanten-Vereeniging, zoo'n prachtige serie eerste-rangs concerten krijgen. Daarom is het wel héél jammer, dat dit nog niet voldoende gewaardeerd wordt, zoodat deze con- certen steeds een belangrijk déficit opleveren.

Tijdens de pauze heeft de heer J. Naeff hier nog eens op gewezen. Ofschoon er dit jaar een tekort was van f 240.— zal de Garanten-Vereeni- ging toch volgend jaar weer de concerten doen geven, maar zij hoopte dan ook dat er véél meer belangstelling voor zal bestaan, zoodat van een tekort geen sprake meer kan zijn.

't Is te hopen, dat het applaus op deze woorden van den heer Naeff het voornemen van het pu- blik weergaf, meer belangstelling voor deze concerten bij hun kennissen op te wekken, zoodat in de toekomst Lochem steeds van goede muziek zal kunnen genieten.

Deze viol-avond van den hoogst begaafden violist Henri Temianka, is een groot succes ge- worden. De kracht van Temianka ligt vooral in een buitengewone beheersheid van spel en een weergalooze techniek, die soms echter wat al te sterk op den voorgrond treedt en den indruk van een strakke koelheid geeft, die bijv. in de tintelende Sonate G-dur van Mozart, die een lichte, bewogen weergave vraagt, wel eenigen afbreuk deed.

De buitengewone gaven van Temianka kwa- men dan ook het sterkst uit in de brillante sym- phonie espagnole van den Franschen componist Edouard Lalo. Deze symphonie, die naast zijn „Divertissement” voor orkest, en „Néron” tot zijn beste werk gerekend moet worden, werd op een waarlijk sublieme wijze uitgevoerd en het rondo vooral gaf den violist gelegenheid het publiek zijn groote gaven te doen hooren.

Een enthousiast applaus verlokte den violist reeds voor de pauze een toegift te geven. Hij speelde het Rondino van Beethoven in het arran- gement van Kreisler.

Na de pauze werd in plaats van Tzigane van Ravel een Ballade gespeeld van Massé.

Van no. 4 van 't programma noemen wij nog de Polonaise A-dur van den Poolschen violist en componist Henri Wieniawsky. Zijn „Legende” en „Tarantella” zijn meer bekende programma-num- mers, zoodat ook uit oogpunt van muziekkennis- vermeerdering de opname van dit nummer in het programma te loven valt. Deze polonaise is als 't ware voor Temianka geschreven en de bezielde vertolking toonde duidelijk de groote verwant- schap aan.

Het dankbare applaus van het publiek werd beloond door twee toegiften: Allegretto van Boccherini-Kreisler en een Schotsch volkslied van Anne Laure.

Het eminente spel van dezen jongen Russi- schen violist zal zeker bij de muziekliefhebbers in Lochem nog lang in gedachte blijven.

Als typisch voorbeeld, hoe zeer een beroemd violist als Temianka bezet is, kunnen we mede- deelen, dat hij hedenavond in Enschede, overmor- gen in Middelburg, Donderdag in Den Haag en Zaterdag in Barcelona moet spelen!

PRIJS 10 CENT

KUNSTGENOOTSCHAP
SEIZOEN 1930/1931
ENSCHEDA

4e CONCERT

VIOOL AVOND

TE GEVEN DOOR

HENRI TEMIANKA

aan den Vleugel: EARL FOX

PROGRAMMA

1. SONATE A-dur . . . W. A. MOZART
Allegro (1756-1791)
Andante
Allegro
2. SYMPHONIE ESPAGNOLE . E. LALO
Allegro (1823-1892)
Andante
Rondo

PAUZE

3. TZIGANE M. RAVEL
(1875)
- 4a. MELODIE GLUCK - KREISLER
(1714-1787) (1875)
- b. NIGUN E. BLOCH
(1880)
- c. POLONAISE A-dur H. WIENIAWSKY
(1835-1880)

De Bechstein-concertvleugel is uit het magazijn van de firma
A. & H. M. Broeksma, Enschede.

DINSDAG 24 MAART 1931
'S AVONDS 8.15 IN DE CONCERTZ. LANGESTR.

FIRMA M. J. V. B. LORFF, ENSCHEDA

KUNST.

Kunstgenootschap Enschede.
Vioolavond Henri Temianka. —
Concertzaal, Langestraat.

Het 4e concert van „Kunstgenootschap” bracht ons den violist Henri Temianka, aan den vleugel begeleid door Earl Fox. Temianka bezit ongetwijfeld alle eigenschappen, die er noodig zijn om hem tot een ras-violist te stempelen.

Een welhaast feillooze vinger- en stoktechniek die hem alle moeilijkheden van een A-dur Polonaise v. Wieniawsky spelerwijze doen overwinnen, een uitstekende, hoewel niet zeer groote viooltoon en een levendig temperament.

Hij begon met Mozart's G-dur Sonate en gaf van dit prachtige stuk een zeer goede vertolking, hier en daar weliswaar iets naar het uiterlijke overhellende, maar toch ook met prachtige momenten vooral in het eerste deel. Earl Fox toonde zich hier als een uitstekend pianist, later op den avond viel een iets te scherp fixeeren-de accoord- en octaventechniek op.

Het tweede nummer van het programma de „Symphonie Espagnole” van Lalo, een uiterst dankbaar genrestuk, gaf den violist de gelegenheid, al zijn technische capaciteiten te ontplooiën.

Hij speelde dit stuk met een verbluffend gemak en een flair, welke alleen den technisch zeer begaafde eigen is.

Muzikaal zit hij nog te veel in het conventionele vastgeworteld. Persoonlijke nuances zijn nog zeer zeldzaam.

Toch is er in zijn spel zooveel levendigheid en onderhoudend, dat het den heelen avond weet te boeien.

Na de pauze kwam „Tzigane” van Maurice Ravel een eveneens zeer violistisch geschreven stuk, dat later, wanneer het harmonisch idioom van Ravel gemeengoed geworden is, zeker zijn plaats zal krijgen naast de Hongaarsche Rhapsodieën van Liszt en de dansen van Brahms.

De uitstekende begeleiding van Earl Fox verdient hier vermelding.

Ten slotte hoorden wij nog „Nigun” van den in Amerika levenden Zwitser Ernest Bloch, een gemoderniseerde Max Bruch, een zwaarmoedig getint stuk van uitstekende melodische kwaliteiten. Het publiek toonde zich zeer dankbaar voor het gehoorde en dwong den violist tot een toegiftje.

Twintich Dagbl. 25.3.31

CONCERT-VEREENIGING
TE MIDDELBURG

35STE CONCERT

op WOENSDAG 25 MAART 1931, 8.15 uur,
IN DE „CONCERT- EN GEHOORZAAL” - SINGELSTRAAT

HENRI TEMIANKA
VIOOL

PROGRAMMA

1. SONATE A-dur no. 17 W. A. Mozart
Allegro - Andante - Presto. 1756—1791
2. SYMPHONIE ESPAGNOLE E. Lalo
Allegro - Andante - Rondo. 1823—1892

PAUZE

3. TZIGANE M. Ravel
1875
4. a. MELODIE Glück—Kreisler
1714—1787—1875
- b. „NIGUN” E. Bloch
1880
- c. POLONAISE A-dur H. Wieniawsky
1835—1880

Aan den Vleugel EARL FOX

● FILHARMONICA
DE BARCELONA

CINQUÈ CONCERT

EXCLUSSIVAMENT PER ALS SOCIS

HENRI TEMIANKA
VIOLINISTA

EARL FOX
PIANISTA ACOMPANYANT

Dissabte, 28 Març de 1931

A les sis de la tarda

SALA DE FESTES
DE L'HOTEL RITZ

Carrer de les Corts Catalanes

LA VANGUARDIA

Música y Teatros

Filarmónica de Barcelona

HENRI TEMIANKA

En el concierto que, para los socios de la Filarmónica de Barcelona, dió ayer tarde en el salón de fiestas del Hotel RitzK, el joven violinista polaco Henri Temianka demostró cuán justa es la consideración de que goza en otros países.

El conjunto de sus medios artísticos pareció hallarse en completa madurez, apreciándose en el concertista seguridad de arco y de notas, así como una incisiva claridad de fraseo.

Al ejecutar un programa que comprendía obras de Corelli-Leonard, Mozart, Bach-Auer, Manén, Bloch, Ries y Wieniawski, Henri Temianka no sólo dió pruebas de una precisa realización sonora, sino que también puso de relieve la expresión y el estilo.

El auditorio, menos numeroso que en otros conciertos de la Filarmónica, aplaudió repetidamente a Henri Temianka, lo mismo que a su acompañante, Earl Fox, pianista muy estimable.

Conciertos

Filarmónica de Barcelona

Dirección artística: JOAN MANEN

El eminente violinista polaco

HENRY TEMIANKA

ejecutará hoy sábado, a las 6 en punto tarde, acompañado del notable pianista norteamericano

CARL FOX

Obras de: Corelli, Leonard, Mozart, Manen, Bach, Auer, Bloch, Wieniawski, en el gran SALON DE FIESTAS DEL HOTEL RITZ, con motivo de su quinto concierto. Inscripciones y entradas suplementarias para los socios, de 9 a 1 de la mañana en Caspe, 40, entlo. 1.ª y de 4 a 6 de la tarde en el Hotel Ritz.

EL NOTICIERO Henri Tennanka

La Filarmónica de Barcelona presentó en su quinto concierto celebrado como los anteriores en la Sala de fiestas del Hotel Ritz a Henri Tennanka, violinista polaco, muy joven pero que ha dado ya conciertos con gran éxito en los principales centros musicales de Europa y de la América del Norte.

Tennanka, como de él ha dicho un encumbrado crítico alemán, es de "los grandes". Su arco es seguro y obtiene un bello sonido. La afinación es siempre exacta. Es expresivo en la dirección y elegante en la exteriorización de su arte.

Interpretó siendo muy aplaudido un bonito programa en el que figuraban los nombres de Corelli, Mozart, Manen, Bach, Ries y Wieniawski.

Le acompañó al piano con innegable maestría Earl Fox.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE
LA MÚSICA DE BADALONA

CURS CINQUÈ 1930-1931

CONCERT XXXII.^È

DIMARTS, DIA 31 DE MARÇ DE 1931

A LES DEU DE LA NIT

SALA TEATRE ZORRILLA

HENRI TEMIANKA

Violinist

In America
October 15 to December 15

Among other engagements Mr. Temianka will give recitals in Chicago, October 19; Philadelphia, Academy of Music, October 29; New York City, Town Hall, October 30.

In Europe, Season 1930-31

DECEMBER

Dec. 28 Orchestre Symphonique de Paris, Pierre Monteux, Conductor

JANUARY

Jan. 1 to 20 Ten concerts in Italy
Jan. 25 Concertgebouw Orchestra, Willem Mengelberg, Conductor
Jan. 26 Breda
Jan. 27 Dordrecht
Jan. 28 Den Bosch
Jan. 29 The Hague

FEBRUARY

Feb. 1 Stockholm Symphony Orchestra
Feb. 3 Gavle
Feb. 4 Stockholm (radio)
Feb. 6 Stockholm (recital)
Feb. 8 Goteburg Symphony Orchestra
Feb. 10-12 Bergen Symphony Orchestra
Feb. 14-28 Eight recitals in Norway

MARCH

March 5 Cologne Symphony Orchestra, Herman Abendroth, Conductor
March 16 Rotterdam
March 18 Amsterdam
March 20 Leyden
March 23 Lochem
March 24 Enschede
March 25 Middelburg

APRIL

Tour of Spain (now booking)

